Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 234
Marți 24 iulie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

LA TREIERIȘ

Batozarul Costea Anton și tractoristul Bălan Nicolae au cuplat două batoze la tractorul K D.-35. Datorită acestei inițiative, pe aria „Centru" de la G.A.S. Stîlpu-Buzău se treieră zilnic cîte 20 tone de cereale.

(Foto N. Scarlet)

Predarea cotelor către stat — o datorie patriotică

In aceste zile, oamenii muncii din agricultură își încordează puterile pentru a strînge la timp și fără pierderi recolta. In numeroase raioane din regiunile București, Craiova, Constanța și altele, secerișul este pe terminate. Toate forțele sînt îndreptate acum în vederea grăbirii treierișului.

După cum se știe, o dată cu treierișul se desfășoară și acțiunea patriotică de predare a cotelor de cereale păioase, pe care producătorii agricoli le datorează statului.

Numeroase sînt veștile sosite la redacția noastră în care se vorbește despre elanul cu care țăranii muncitori își achită îndatoririle către stat, fiind convinși că în felul acesta contribuie, pe măsura posibilităților lor, la înflorirea continuă a patriei noastre. Unul din corespondenții noștri ne scrie, de pildă, despre întrecerea ce se desfășoară între membrii gospodăriilor colective din raionul Caracal, raion care a terminat secerișul, pentru a fi primii în acțiunea de predare a cotelor; în fruntea întrecerii se situează colectiviștii din comuna Grădinari, care si-au dus primii la baza de recepție cotele de cereale.

Animați de aceleași sentimente patriotice, și colectiviștii din comuna Zebil, regiunea Constanța, ca și țăranii muncitori întovărășiți din comuna Pueni, raionul Giurgiu, și-au achitat cotele către stat.

In anii aceștia, țăranii muncitori au simțit și simt tot mai mult sprijinul frățesc al clasei muncitoare, al partidului și statului nostru. Traducînd în viață politica înțeleaptă a partidului, statul nostru a făcut și face necontenit importante investiții pentru dezvoltarea agriculturii, pentru ca munca țăranilor muncitori să fie mai ușoară, mai spornică. Indrumîndu-i să pășească cu încredere pe drumul bunăstării și a fericirii lor, drumul agriculturii socialiste, statul democrat-popular trimite în sprijinul țăranilor muncitori tot mai multe tractoare, diverse mașini și, prin mi!le de ingineri și agronomi, le asigură îndrumarea agrotehnică de care au nevoie pentru a putea smulge pămîntului roade mai bogate. Industria noastră socialistă în plină dezvoltare trimite cooperativelor sătești cantități mereu sporite de mărfuri, iar la sate se construiesc, cu fiecare an, noi școli, cămine culturale, maternități, se introduce lumina electrică, etc. Toate acestea duc la o creștere simțitoare a nivelului de trai al țăranilor muncitori.

Răspunzînd cum se cuvine ajutorului primit din partea statului, țărănimea muncitoare are datoria de a-și da întreaga contribuție la asigurarea hranei necesare oamenilor muncii de la orașe și a materiilor prime trebuitoare industriei, îndeplinindu-și integral și în termen planul de colectări la păioase. Recoltele bogate obținute de țăranii muncitori din cele mai multe regiuni ale țării asigură îndeplinirea în bune condiții a acestei importante sarcini.

Experiența anilor trecuți ne arată că realizarea ritmică a planului de colectări depinde în primul rînd de felul în care se desfășoară munca pe ariile de treier și de organizarea lucrului în așa fel, încît să nu existe nici un decalaj între treieriș și colectări. Iată de ce organele de stat și agricole, ca și cele de colectări, sînt datoare să ia toate măsurile pentru organizarea muncii temeinice pe arii în vederea folosirii din plin a întregii capacități de lucru a garniturilor de treier. Țăranii muncitori trebuie îndrumați ca, pe măsură ce au secerat, să transporte cerealele pe arii, unde să le clădească în stoguri, să le treiere cît mai repede și să predea în același timp cotele la bazele de recepție.

Un rol deosebit de important în buna organizare a muncii pe arii și realizarea ritmică a planului de colectări îl are delegatul de batoză. El trebuie să dea o însemnată contribuție la buna organizare a muncii pe arii. In același timp, delegatul de batoză să nu uite că una din principalele sale îndatoriri este aceea de a-i îndruma pe țăranii muncitori ca să predea la colectări numai produse de bună calitate, obținute din prima gură a batozei. Trebuie combătute cu toată tăria tendințele ca acelea manifestate anul trecut, în unele comune, de a nu se folosi trioruI în vederea separării pe calități a cerealelor și a se duce la bazele de recepție cereale conținînd un mare procent de corpuri străine. Țăranii muncitori trebuie lămuriți că în magaziile statului trebuie să intre numai cereale de bună calitate.

O atenție deosebită trebuie dată și transportării cerealelor de pe arii la bazele de recepție. Sfaturile populare și organele de colectări au în această privință sarcina ca, pe baza graficului stabilit de comun acord cu bazele de recepție, să organizeze convoaiele care să transporte zilnic cerealele provenite din cote, uium și muncă S.M.T. la baze. Fiecare convoi trebuie să fie însoțit de un delegat de convoi numit prin decizie de către sfatul popular și recrutat din rîndul celor mai cinstite elemente din comună.

Nu trebuie repetate greșeli ca cele săvîrșite de sfaturile populare ale unele comune ale raionului Alexandria, care au trimis zilele trecute la bazele de recepție convoaiele neînsoțite de delegați de convoi.

Nerespectarea graficului de prezentare a convoaielor la bazele de recepție, ca și faptul că aceste convoaie nu sînt însoțite de delegați, pot provoca mari aglomerări la bazele de recepție și creează posibilitatea sustragerii din cereale ce se cuvin statului.

De aci decurge sarcina de răspundere ce revin delegatului de convoi. Cunoscînd graficul stabilit, el trebuie să asigure transportul zilnic și la ora fixată a cerealelor la baza de recepție, să țină o evidență justă a cantităților predate și să urmărească modul cum acestea sînt cîntărite la bază, pentru ca producătorii să-și poată primi în întregime drepturile ce li se cuvin pentru cotele predate.

Organele de stat și agricole, organele de colectări, ca și țăranii muncitori care și-au făcut pe deplin datoria față de stat, trebuie să-și întărească necontenit vigilența pentru a demasca la timp orice uneltire a elementelor dușmănoase și necinstite care ar încerca să se sustragă de la colectări.

Producători agricoli, oameni ai muncii din agricultură, grăbiți treierișul și îndepliniți-vă conștiincios obligațiile față de stat, pentru asigurarea pîinii poporului nostru muncitor!

Să grăbim strînsul recoltei!

*

In regiunea București secerișul orzului și grîului a luat sfîrșit

Țăranii muncitori, colectiviști, întovărășiți și cei cu gospodărie individuală din regiunea București au obținut un deosebit succes în munca de recoltare a păioaselor. In ziua de 21 iulie ei au terminat secerișul orzului și grîului de pe întreaga suprafață de 427.000 ha, cucerind astfel titlul de fruntași pe țară în această muncă.

Comparativ cu anul trecut recoltarea acestor păioase în regiunea București s-a făcut într-o perioadă cu 5 zile mai scurtă. In 6 raioane, printre care Zimnicea, Giurgiu și Alexandria, recoltarea grîului și orzului s-a terminat într-un timp cu 8—10 zile mai scurt.

Anul acesta munca de strîngere a păioaselor a fost mai bine organizată. Odată cu începerea secerișului toate mașinile destinate acestor lucrări erau pregătite. Inginerii și tehnicienii agronomi, deputații sfaturilor populare, în permanență în mijlocul țăranilor muncitori, au dat ajutor la organizarea mai bună a muncii, la folosirea din plin a întregii capacități de producție a mașinilor.

Succesul obținut anul acesta de țăranii muncitori din regiunea București se datorește mai ales faptului că față de anul trecut numărul familiilor de țărani muncitori care au lucrat în comun este cu aproape 38.000 mai mare, iar numărul gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole a crescut din iulie 1955 și pînă acum cu 678.

Acum în întreaga regiune oamenii muncii de pe ogoare muncesc cu toate forțele străduindu-se ca în cinstea zilei de 23 August să termine și treierișul.

Iluminarea a cît mai multe arii, o sarcină urgentă a S.M.T.-urilor din regiunea Constanța

In regiunea Constanța, recoltatul cerealelor păioase este în toi. Unele unități agricole de stat, printre care G.A.S. Jegălia, S.M.T. Topraisar, — în raza lor de activitate — au și terminat aceste lucrări.

Trebuie arătat însă că, dacă recoltatul se desfășoară într-un ritm susținut, treierișul este rămas în urmă.

O gravă deficiență organizatorică o constituie faptul că nu s-au luat măsuri pentru ca treierișul să se desfășoare și în timpul nopții, pe un număr cît mai mare de arii. S.M.T.-urile din regiunea Constanța n-au organizat decît 40 de arii electrificate, unde vor lucra 53 de batoze. Dar acest număr de arii este cu totul insuficient față de numărul total al ariilor din regiune și mai ales față de volumul mare de păioase ce trebuie treierat aci, într-un timp foarte scurt.

Dînd dovadă de inițiativă, conducerea S.M.T.-ului Topraisar a organizat, în afară de aria electrificată de la G.A.C. Filimon Sîrbu (pe care vor funcționa 2 batoze, dintre care una a și început treierișul), și o arie iluminată, la G.A.C. Straja. Trăgînd un fir de la dinamul tractorului și montînd becuri pe trei stîlpi, ajutați și de farurile tractorului, colectiviștii din Straja vor putea lucra în cele mai bune condiții la treieriș și în timpul nopții. Asemenea măsuri pentru iluminatul ariilor au fost luate și de către unii din mecanizatorii de la S.M.T.-urile Chirnogeni, Cobadin și Fetești.

Alte S.M.T.-uri însă — unele chiar fruntașe pe țară în anii trecuți, ca, de pildă, S.M.T. Hagieni — nu s-au preocupat de loc să asigure iluminarea ariilor, pentru ca treierișul să se poată desfășura și în timpul nopții. De altfel, nici Direcția agricolă regională Constanța nu a dat îndrumări și lămuriri în acest sens. Această pasivitate este cu atît mai condamnabilă, cu cît unele S.M.T.-uri, ca Valul Traian, Remus Opreanu, 23 August, Mircea Vodă și Sibioara (care au de executat un mare volum de lucrări de treieriș) ar putea lesne asigura iluminarea mai multor arii nu numai cu ajutorul dinamurilor de la tractor, ci folosind și curentul electric de la rețelele de joasă tensiune sau prin racordare de la posturile de transformare ale liniilor de înaltă tensiune.

S.M.T. Valul Traian, de exemplu, ar putea amenaja 2—3 arii iluminate în comunele din apropierea sediului stațiunii, S.M.T. 23 August în comuna Tusla (care e electrificată), S.M.T. Mircea Vodă ar putea aduce curent electric de la întreprinderea „9 Mai" etc.

După cum arăta zilele trecute tov. Corciovei, tehnicianul mecanic al Serviciului regional S.M.T., la Baza de aprovizionare de la Ovidiu se găsesc conductori pentru iluminatul ariilor, de becuri nu se duce lipsă, iar stîlpii se pot obține ușor de la întreprinderea regională de electrificare. Ce mai trebuie atunci? Un pic de inițiativă din partea conducerilor unor S.M.T.-uri, precum și sprijinul serviciului regional S.M.T. ar fi de ajuns pentru ca în cîteva zile numărul ariilor iluminate din regiunea Constanța să crească simțitor. Aceasta va contribui la creșterea randamentului pe mașini, la scurtarea duratei treierișului și, deci, la evitarea pierderilor de recoltă.

I. LEȘEANU

*

Colectiviștii în frunte

Membrii gospodăriei colective din comuna Frumușeni, raionul Arad, au terminat recoltatul grîului și secarei de pe suprafața de 290 hectare. Brigada de tractoare, condusă de Victor Ardeleanu, care a ajutat pe colectiviști la seceriș, a dezmiriștit pînă la începutul acestei săptămîni peste 100 de hectare. De asemenea, colectiviștii din Frumușeni au început treierișul la cele două arii pregătite din timp.

Fruntașă la seceriș, dar codașă la treieriș

In comuna Redea, raionul Caracal, secerișul s-a terminat de cîteva zile. Treierișul însă se desfășoară într-un ritm neîngăduit de încet. Pînă acum cîteva zile nu se treierase decît recolta de pe o suprafață de cca 30 ha. (din 2.086 ha.). Existența unui atît de mare decalaj între seceriș și treieriș are mai multe cauze. El se datorește în primul rînd faptului că cele 8 arii planificate pe comună n-au fost din timp amenajate. La data de 15 iulie, numai pe cinci arii începuse treierișul. Trei din ele nu fuseseră încă amenajate. Numeroși țărani muncitori, dintre care Gh. Bădoiu, Pantelie Dobromir și alții, care-și căraseră recolta pe arii, așteptau cu nerăbdare sosirea și amenajarea batozelor.

La ariile unde — de bine, de rău, — treierișul a început, există o serie de defecțiuni în organizarea muncii, defecțiuni care frînează folosirea întregii capacități de lucru a batozelor. Astfel, la nici una din aceste arii nu s-au format cete de treieriș, iar recolta nu s-a depozitat în stoguri. Treierișul se face din căruțe, în măsura în care producătorii aduc snopii de la cîmp. Nu întîmplător, la aria nr. 5, de pildă, în 4 zile de muncă s-au treierat abia 12.000 kg, ceea ce înseamnă norma pe o zi a batozei. Mari lipsuri există în această comună și în ce privește transportarea cerealelor colectate la baza de recepție. De mai bine de 4 zile, pe aria nr. 6 se aflau sub cerul liber mari cantități de orz și grîu provenite din uium și cote. Motivul: sfatul popular n-a găsit încă un delegat de convoi.

Dar la ariile acestei comune mai sînt și alte neajunsuri. De aici lipsesc, bunăoară, gazetele, umbrarele pentru oameni și pentru adăpostirea cerealelor colectate, standurile de cărți, chioșcurile cu răcoritoare, punctele sanitare etc.

Pe bună dreptate țăranii muncitori din această comună se întreabă: cînd au de gînd tovarășii de la sfatul popular al comunei să le asigure condiții spre a-și putea treiera cît mai repede grînele?

AURELIU BĂDILĂ

CEI DIN BRIGADA A 6-A...

Spre apus, geana sîngerie a soarelui înroșea cîmpiile, vestind apropierea serii. Adunați în fața vagonului de cîmp, mecanizatorii din brigada a 6-a de la S.M.T. Caracal ascultau atenți, fără să clipească, la ce le istorisea agronomul șef al stațiunii, Vlădoiu Ion.

— ...Și cum mergeam noi pe șosea cu atelierul mobil, ce vedem pe dreapta? Niște faruri în largul tarlalei. Inaintau spre noi. O pereche la dreapta, altă pereche la stînga... Să fi fost farurile vreunor camioane, nu se putea; că pe-acolo nu era nici un drum. Tarlaua cu grîu a gostat-ului din Deveselu se întindea doar pe mai bine de 10 km în lungime și în lățime. Cînd luminile s-au mai apropiat, ne-am dumirit. Erau două combine. Lucrau de zor și noaptea. La Deveselu ne-am întîlnit și cu directorul gospodăriei de stat. De la el am aflat că pe mașinile celea lucrau combinerii Dumitrescu Adrian și Sălăceanu Dumitru. Da, da, lucrau și noaptea. Să termine cît mai repede de recoltat cele 2.400 hectare cu grîu ale gospodăriei.

Agronomul șef tăcu o vreme, apoi continuă cu glasul mai scăzut, parcă a părere de rău și a dojană. Aci, la voi, secerișul merge anevoie. Grîul așteaptă pe zeci de hectare să-l secerați... Miriștea e neatinsă; n-ați arat încă nici o palmă de loc. Treierișul merge și el ca melcul. Și acu', iacă, nici n-a asfințit bine soarele și ați și încetat lucrul.

Cîteva minute nu se mai auzi nici o vorbă. Murgu Gavrilă, șeful de brigadă, — un băiat slăbuț, osos la față — își aprinsese o țigară și mocnea un răspuns.

— Păi, ce să facem? Parcă noi nu vedem că a trecut spicul de pîrgă? Dar cum să zorim mai mult? Că de lucrat, colectiviștii au văzut; n-am stat nici unul. Defecțiuni, pînă acum n-am prea avut.

— Dar vreo metodă nouă de lucru, din cele ce ați învățat în iarnă la curs, ați încercat să folosiți acum? Un cuplu de două secerători, de pildă.

— Are dreptate agronomul șef, a vorbit la urmă, hotărît, șeful de brigadă. Acu' însă știu ce-o să facem. Organizăm două cupluri de secerători-legători. Tu, Ciocoiule, să lucrezi cu unul. Din celelalte două mașini de secerat ale colectivei facem alt cuplu. Pe ăsta îl iei în primire tu, Guță. Liberăm astfel două tractoare și trecem cu ele la arat.

*

Au muncit mecanizatorii din brigada a 6-a toată noaptea următoare, pînă aproape de zori. Camionul atelierului mobil cel nou trăsese alături de casa de cîmp a brigăzii. Cu curentul dat de generatorul de forță și lumină al atelierului ardeau în jur becuri puternice. Polizorul uruia. Un sudor cu ochelarii la ochi lipea zorit pîrghia de la o bară. Cînd terminară lucrul, triunghiurile de tracțiune pentru cele două cupluri de secerători-legători erau gata.

Colectiviștii-mînuitori de agregat sosiră în zori, înainte de răsăritul soarelui, la tarlaua cu grîu. Și mult se minunară de cele văzute. Cele patru secerători-legători erau trase de numai două tractoare. Celelalte două tractoare eliberate începuseră să are.

Dar nici la aria colectiviștilor de aici, din satul Liiceni, comuna Drăghiceni, lucrurile nu stătuseră pe loc. Sfătuiți de șeful de brigadă și de agronomul de sector Popa Hanibal, colectiviștii făcuseră șire lungi de snopi, de ambele părți ale batozei. Tractoristul și batozarul, ajutați de mecanicul de sector, construiseră în dreptul obloanelor batozei și două mese pe picioare înalte de lemn, pentru ca snopii să fie dați vălarilor mai cu ușurință. Făcuseră o serie de modificări și la batoză. Se mărise și numărul aruncătorilor de snopi, al deslegătorilor și coșarilor. Aceștia se rînduiseră să se schimbe la fiecare două ore. Iar colo, lîngă chioșcul cooperativei de pe arie, se adusese o tablă neagră de la școală, pe care batozarul urma să țină graficul cantităților de boabe treierate în fiecare oră. Oamenii prinseră să lucreze așa cum au hotărît mecanizatorii, tot în seara aceea, după metoda Brediuc. Erau veseli. Vedeau cu toții că munca merge acum mai cu spor.

*

Cînd am trecut zilele trecute, pe la tarlaua de peste 300 de hectare cu grîu a colectiviștilor din Liiceni cele două cupluri de secerători încă lucrau. Dar mai aveau puțin de recoltat. Doar 20 de hectare. In fiecare zi, cele două cupluri seceraseră cîte 25-28 hectare cu grîu.

La arie, tractoristul Constantin Florea — un tînăr înalt, negricios la față și pus pe glume tot timpul — ajutat de batozarul Guță Florea și de colectiviști „bătuseră" zilnic 20-21.000 kg de boabe.

Brigada a 6-a a fost din nou în fruntea întrecerii.

ION DRINCU

„NICI O ORĂ PIERDUTĂ IN BRAZDĂ" din cauza defecțiunilor tehnice

In ultimele patru zile mecanizatorii din brigada mea a 11-a, de la S.M.T. Costești, au secerat grîul colectiviștilor din comunele Pădureni, Fîlfani, Stolnici și Steaguri pe o suprafață de aproape 100 de hectare. Această cifră grăiește limpede. Fiecare tractorist și-a depășit cu mult norma zilnică de 6,60 ha la secerat. Mașinile lor au funcționat ca ceasul. Și aceasta nu întîmplător. Mecanizatorii noștri acordă în prezent o mult mai mare atenție îngrijirii tehnice a tractorului și mașinii agricole cu care lucrează.

In luna iunie, cînd eram pe terminate cu punerea la punct a utilajului brigăzii noastre, am citit cu mult interes în ziarul „AGRICULTURA NOUA" un articol despre inițiativa utemiștilor de la S.M.T. Bărcănești, regiunea Ploești, de a îngriji în așa fel mașinile cu care lucrează încît să nu se piardă nici o oră în brazdă, din cauza defecțiunilor.

In legătură cu aceasta, trebuie să spun că, deși în campania de primăvară brigada noastră și-a depășit planul de producție, unii tractoriști nu dădeau încă atenția cuvenită alimentării motorului cu carburant perfect filtrat și verificării diferitelor organe ale agregatelor în timpul executării lucrărilor sau seara după lucru. Din această cauză, uneori încă se mai iveau pene la motor în brazdă.

Spre a evita cu desăvîrșire pe viitor vreo defecțiune, noi am hotărît să urmăm întru totul inițiativa mecanizatorilor de la S.M.T. Bărcănești.

Ce măsuri anume am luat în acest scop?

Seara după ce facem alimentarea cu motorină a motorului, (folosind un filtru dublu cu vată între 2 rînduri de pînză) spre a avea o deplină garanție că am înlăturat impuritățile din carburant, așezăm tractoarele cu partea în care se află rezervorul, înclinată spre pămînt. Dimineața, înainte de pornire, dăm drumul la reziduurile depuse pe fundul rezervorului, iar motorina scoasă (cam 1 kg), o folosim la spălatul pieselor. De asemenea, am hotărît să spălăm rezervorul de motorină la cel mult 2 luni, iar dacă e timp-ploios, chiar și mai de vreme. Filtrele de motorină și ulei le vom curăța după 20 de ore, de funcționare, iar uleiul îl vom schimba după 40 de ore, îngrijindu-ne ca vasele folosite să fie perfect curate.

Filtrele de aer le vom spăla după circa 10 ore, evitînd astfel uzura cămășilor și pistoanelor tractorului.

In timpul lucrului, noi controlăm acum de 2 ori pe zi nivelul de la baia de ulei. Din 5 în 5 ore, oprim tractorul și verificăm locurile de îmbinare și de fixare ale diferitelor ansamble.

Măsuri asemănătoare ca cele luate de tractoriștii din brigada mea au luat și mecanizatorii din brigăzile a IX, a III-a și a VIII-a, care lucrează în comunele Malu, Braduri, Valea Mare și Ștefănești, la gospodăriile agricole respective.

ROȘU NICOLAE
șeful brigăzii a XI-a de la S.M.T. Costești, regiunea Pitești

LA PECHEA, DUPĂ 7 ANI

24 iulie 1949 — 24 iulie 1956. Pentru a șaptea oară, colectiviștii din comuna Pechea, regiunea Galați, au strîns recolta de pe pămînturile lor unite. Pentru a șaptea oară, membrii colectivei din Pechea sărbătoresc acum, în miez de vară, unul din cele mai însemnate momente din viața lor: ziua cînd au pus temelia gospodăriei colective.

Au trecut de atunci 7 ani...

Ușori? De loc. Fără poticniri, fără necazuri? Dimpotrivă. Dar fiecare din anii ce s-au scurs a fost plin de realizări, de victorii în lupta spre mai bine, spre tot mai bine.

La început au fost 110 familii cu 365 hectare de pămînt. Se adunaseră laolaltă și mai buni și mai răi, și mai vrednici și din cei lasă-mă să te las. Laolaltă au trecut prin focul tuturor încercărilor, laolaltă s-au întristat cînd treburile șchiopătau, și tot laolaltă și-au sărbătorit izbînzile. Intraseră în marea familie a colectiviștilor!

După 7 ani, cu prilejul unei asemenea sărbători ca cea a colectiviștilor din Pechea, este plăcut să-ți faci bilanțul. Mai cu seamă cînd este atît de bogat în fapte.

Astăzi, colectiva din Pechea numără 370 de familii și are o suprafață de 1.400 ha. S-au chivernisit colectiviștii, ca adevărați gospodari ce sînt: 60 de vaci Simental, 1000 de oi, 112 boi de muncă, 60 de porci, 400 de găini, 102 colonii de albine.

S-au ridicat și construcții: o maternitate pentru scroafe, o magazie pentru cereale cu o capacitate de 80 de vagoane. In curs de ridicare: o cocină de porci pentru 1.000 de capete, grajd pentru 50 de cai și două coșare pentru porumb, de cîte 30 de vagoane fiecare.

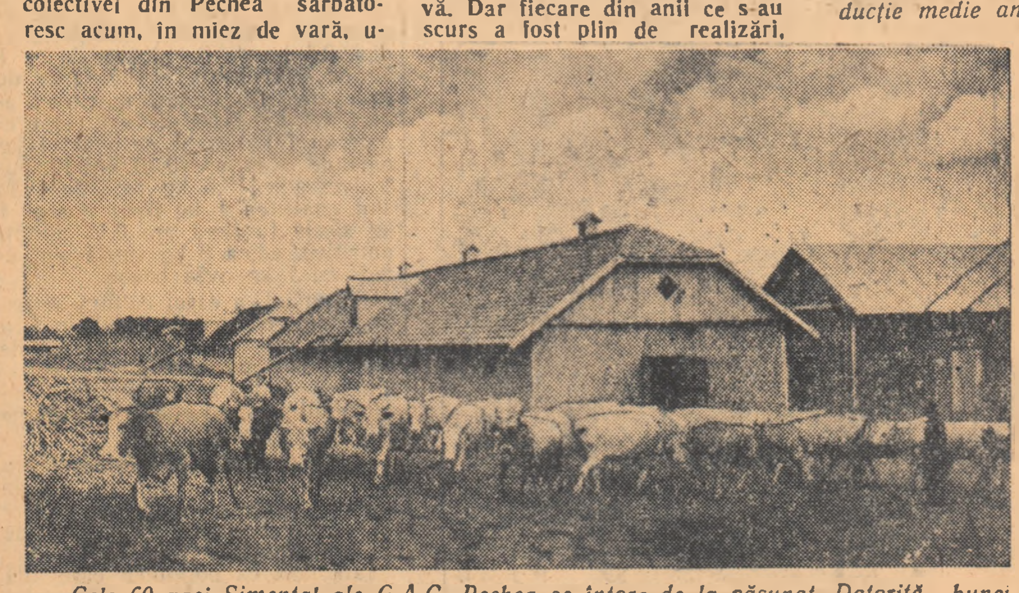
Despre viața de azi a colectiviștilor se pot spune multe, foarte multe lucruri. Și numai bune. Zeci de familii și-au făcut case noi. Și-au cumpărat aparate de radio și mobilă nouă. Alții, foarte mulți la număr, își pregătesc materialele necesare pentru ca în toamna aceasta să-și termine casele.

Cînd primești la ziua-muncă 15 kg de cereale, 1.200 kg de floarea-soarelui, deosebit de legume, miere, furaje, brînză, lînă și în plus bani, e firesc să începi să trăiești o viață mai îmbelșugată, mai frumoasă.

Au trecut 7 ani! Sărbătorind această dată însemnată din viața lor, colectiviștii din Pechea își strîng tot mai mult rîndurile, își înzecesc tot mai mult puterile, pentru a face din colectiva lor o verigă de bază a agriculturii noastre socialiste.

Una din ramurile anexe ale G.A.C. „11 Iunie 1948" din comuna Pechea o constituie și albinăritul. Apicultorii Costică Ștefan, Radu Ioana și Dumitru Angheluță, îngrijind cu multă pricepere cele 102 colonii de albine, au reușit să mărească producția medie de miere, de la 22 kg de fiecare stup, cît era în anul 1952, la 27 în 1955. Acum ei luptă pentru realizarea noului angajament ce și l-au luat: o producție medie anuală de 42,500 kg de fiecare stup.

Cele 60 vaci Simental ale G.A.C. Pechea se întorc de la pășunat. Datorită bunei îngrijiri și hrănirii lor raționale, producția medie de lapte pe zi a fiecărei vaci a crescut față de anul trecut cu 4 litri.

Inginerul agronom al colectivei, tov. Țăranu Mircea, explică președintelui Filimon Iordache și brigadierului de cîmp Oană Vasile modul de castrare a porumbului hibrid. Gospodăria a însămînțat în acest an o suprafață de 250 ha cu porumb hibrid.

(Foto-reportaj de S. Leonard și N. Scarlet)

Unii înțeleg importanța activității cultural-artistice, alții nu

Desore activitatea colectivului artistic al căminului cultural din comuna Basarabi, raionul Medgidia, se vorbește adesea nu numai în gospodăria colectivă Ceapaev și în întreprinderile de construcții din localitate, ci și în satele vecine. Sînt lăudate mai cu seamă corul alcătuit din 60 de persoane și echipa de dansuri romînești și tătare, condusă de tînărul Kiazim Septara.

De la formarea sa, acest colectiv a depus o rodnică activitate, acumulînd o bogată experiență artistică. La faza raională a celui de al IV-lea concurs al echipelor artistice de amatori ce a avut loc zilele trecute, el au interpretat cu deosebită măiestrie diferite cîntece, au dansat străvechile dansuri tătare „Kaitaroa", „Aurona", „Psaina" și mai multe dansuri romînești, care au fost mult apreciate de juriul concursului și de marele număr de spectatori.

In aceste zile, cînd oamenii muncii de pe ogoare se străduiesc din zori pînă-n noapte, întrecîndu-se între ei să smulgă pămîntului roade bogate, echipa artistică din Basarabi a ieșit la cîmp, și în vremea prînzului, ori pe înserat, în clipele de răgaz — prin sfaturi, cîntece, snoave — însuflețește oamenii la muncă și îi înveselește.

Membrii colectivului de conducere format din învățătorii Emil Mutulescu, Olteanu, Izet Geafer, Mustafa Cheamir, Maria Burăscu și A. Dăscălescu, directoarea căminului cultural, nu s-au mărginit să prezinte pe arii sau la cîmp poezii, cîntece, dansuri și scenete de care le-au avut în repertoriu, ci au alcătuit programe anume, legate de problemele care-i preocupă în acest moment cel mai mult pe colectiviști și țăranii muncitori din comună.

Programele artistice au înfățișat aspecte din viața și munca unor colectiviști fruntași, ca Trofin Ipate, Samedin Saican, I. Adam și alții, fapt care a constituit atît pentru colectiviști cît și pentru toți locuitorii din comună un îndemn de a munci cu mai mult spor. De mare efect au fost strigăturile prin care brigada a satirizat pe cei care întîrziau de la lucru. A doua zi după prezentarea programului, printre primii sosiți pe aria colectivei au fost cei vizați: Nicolae Moruzan, Atanasie Tașcă și alții.

O inițiativă bună a activului căminului cultural din Basarabi o constituie faptul că în cadrul programului prezentat de echipa artistică la arii, pe lîngă jocuri, cîntece și strigături, figurează și cîte un scurt comentariu al evenimentelor interne și externe la ordinea zilei.

Cu o astfel de activitate, brigada artistică din comuna Basarabi se poate lăuda că și-a adus contribuția la buna desfășurare a lucrărilor agricole în această comună.

Pînă acum, gospodăria agricolă colectivă „Ceapaev" a treierat mazărea și orzul recoltat de pe întreaga suprafață și griul de pe aproape 40 hectare și au predat cotele către stat, obținînd chitanța nr. 1.

★

Drumul meu a trecut și prin comunele Nisipari și Cuza Vodă.

Mă așteptam ca și aici strădania celor care lucrează la strînsul recoltei să fie însuflețită de echipele artistice locale. Din păcate, colectivele acestor echipe nu manifestă nici o preocupare de acest fel. Nu numai că n-au fost alcătuite programe speciale, care să mobilizeze oamenii și să ajute la lichidarea unor lipsuri, dar nici chiar din repertoriul existent n-au fost alese cîteva numere care să fie prezentate la arii pentru a face cît mai plăcute clipele de odihnă ale oamenilor.

O dată cu încheierea fazei raionale a concursului, echipele artistice din comunele amintite și-au încetat complet activitatea.

In ce privește comuna Nisipari, lucrul acesta este cu atît mai surprinzător cu cît echipa artistică de aici are un colectiv numeros și un repertoriu bogat, pentru care a fost premiată la faza intercomunală. Vina o poartă colectivul de conducere al căminului cultural care, subapreciind importanța activității culturale în timpul campaniilor agricole, a lăsat echipa să se destrame.

Și mai gravă este situația în comuna Cuza Vodă. Aci, nu numai brigada artistică, ci și căminul cultural, care a fost transformat în local de reuniuni și chefuri, și-a încetat activitatea.

Este un lucru bine cunoscut, și experiența altor comune din raionul Medgidia l-a dovedit cu prisosință, că în timpul muncilor agricole de vară se poate desfășura o rodnică activitate culturală.

Acum este momentul cel mai prielnic să se desfășoare o vie agitație în jurul cazurilor concrete, pentru a se demonstra țăranilor muncitori superioritatea metodelor agrotehnice înaintate și mai ales superioritatea muncii în colectiv, pentru a-i atrage pe făgașul agriculturii socialiste.

Lucrările agricole de vară sînt în toi. Pe arii, la bazele de recepție, pe cîmp, la îngrijirea culturilor, se adună zilnic mulțime de țărani muncitori.

Mobilizînd formațiile artistice existente, îmbogățindu-le programele cu teme noi, cît mai legate de viața comunelor respective, activele culturale din Nisipari și Cuza Vodă pot și trebuie să folosească din plin actuala perioadă, pentru a grăbi ritmul treierișului și a duce o nouă și eficace contribuție la extinderea metodelor înaintate de lucru, la transformarea socialistă a agriculturii.

C. BORCESCU

Noi unități cooperatiste

Pentru îmbunătățirea aprovizionării populației din mediul sătesc, Uniunea raională a cooperativelor de consum Bîrlad sprijină conducerile cooperativelor pentru înființarea de noi unități. In ultimul timp s-au deschis la sate peste 10 unități de desfacere ca: magazine metalo-chimice, prăvălioare, bodegi, magazine de confecții, etc. Astfel de magazine se găsesc acum în satele din comunele Perieni, Zorleni, Puești, Bogești și altele. Țăranii muncitori găsesc aici, fără a mai străbate kilometri pînă la comună, sare, chibrituri, petrol și multe alte articole de strictă necesitate.

Activitatea pentru dezvoltarea rețelei cooperatiste continuă. La Puești-tîrg va fi deschis în curînd un magazin universal, de unde consumatorii localnici și din împrejurimi vor putea cumpăra tot felul de mărfuri de sezon, produse agro-alimentare și altele.

Ce să citim

G. A. GUREV: Despre credința în dumnezeu (de vorbă cu credincioși și necredincioși)
E.S.P.L.P.; 96 pag. 1,40 lei

ALEXANDRU TULESCU: Folosirea fondurilor obștești în gospodăriile agricole colective
Edit. agro-silvică; 55 pag. 0,55 lei.

Cartea președintelui de gospodării colective.
Edit. Academiei; 682 pag. 23 lei.

AL. DONICI: Fabule (colecția „Biblioteca pentru toți").
Edit. de Stat pentru Literatură și Artă
200 pag. 2,55 lei.

PROF. N. LUPAȘCU: Aparat de alezat lagăre paliere la tractoare
Edit. agro-silvică; 30 pag. 0,65 lei.

GH. TEODORESCU: Prășitul mecanic
Edit. agro-silvică;
52 pag. 0,90 lei

Dr. Ing. GH. BALȚATU și ing. POZDIRCA GH.: Tăierea viei
Edit. agro-silvică; 140 pag. 3,10 lei

E. SUȚEANU, (medic veterinar): Boalele de creștere ale vițeilor
Edit. agro-silvică;
40 pag. 0,50 lei

In Țara Oașului

Proaspeți absolvenți ai școlii medii din Țara Oașului, printre care Gh. Pop, Gh. Merinde, Maria Iarta și Viorica Vanț, își cumpără de la Librăria Noastră din comuna Negrești, raionul Oaș, rechizitele de care au nevoie.

ÎNTR-O ZI...

Secerile inoată-n spice,
Două seceri cot la cot:
O bunică și-un nepot
Mare... cît e gigilice.

Pe cordeaua lor îngustă
Cam cît... șase pași mărunți,
Sare-aeriene punți
Cîte-o sprintenă lăcustă.

Totuși... cît de lată pare
Celor doi secerători!
C-o mușcoară cu sudori
Și cu soarele-n spinare...

Iar — de lungă... și mai lungă!
Pîn-la soare!... și mai și!
Timp să ai a-năduși
Și mijloc să ți se frîngă...

...Și-ar fi secerat cei doi
De-astăzi luni și pînă vineri
Dacă niște draci de tineri
N-ar fi năvălit, șuvoi.

Oare, să le facă-n ciudă?
Ori de ce slobod în lan
Trenul ăsta năzdrăvan,
Ce nici geme, nici asudă?

— Vai de mine, îmi strică lotul!
Stai, să vezi ce-o să le zic...
Iama dau prin griul mic
Cu mașina lor de-a latul...

Strigă baba și se roagă
Țipă nepoțelul: — Măi!...
Nici tu, paie, nici tu, clăi...
Parcă-n burtă și le bagă...

— Hoților! băbuța-ajură.
Ia un bulgăre și zvîrr!
Dar mașina pîr! pîr! pîrrr...
Cară-n sămînța-i gură.

Dus întors și... gata treaba.
— Fir-ați voi de hoți să fiți!
Nu vă las pîn-nu plătiți,
Sudule-n miriște baba.

Și-n ștergar, amar, suspină...
Dar mașina s-a oprit.
— Bunicuțo, am... glumit!
Hai, ia-ți griul din combină!

...Vestea a cuprins tot satul
Și-au rîs oamenii în cer.
— Auziți, doar un înconjor
Și-i gătară seceratul!...

— Și văzîndu-i ce fel sînt,
(Spune astăzi baba Chiva)
M-am lipit cu colectiva
Și-am și pită și pămînt.

Nepoțelul și el iață:
— Eu vedeam că-i... seceriș
Dar nici gînd de... treieriș!
...Multe vede omu-n viață!

Și cu ochii pe combină,
Parcă-i sînt lipiți cu... pap:
— Dacă-avem, bunico, cap
Păi... să facem treaba plină!

Lasă-mă să merg la școală,
Vreau s-ajung combiner!
Doar atît pe lume-ți cer
Și-o să-ți fac, bunico, fală!

— Numai că... să vezi necaz!
Cînd oi fi mecanic, mare,
Vor mai fi ca tine, oare,
Să pot face și eu haz?

M. VODNEA

VIITORI TRACTORIȘTI

Pentru o bucată de timp școala profesională de tractoriști din Bîrlad și-a închis porțile. Nu pentru faptul că școlile de obicei vara își închid porțile, ci pentru că elevii acestei școli se găsesc acum la practică, pe ogoarele unde lucrează mașinile S.M.T.-urilor.

In sălile de cursuri e liniște, în ateliere de asemenea. Dar pe o parte din ogoarele apropiate Bîrladului, unde campania de seceriș e în toi, lucrează și brațele harnice ale elevilor acestei școli.

— Elevii din anul doi sînt chiar de pe acum buni tractoriști. Cei mai mulți dintre ei depășesc normele, întrețin bine mașinile ce le-au fost încredințate, fiind exemplu în ce privește disciplina și atitudinea față de muncă. Acolo, în practică, pe ogoare, își desăvîrșesc el cele învățate aici, pe băncile școlii, mi-a declarat cu mîndrie tov. Dumitru Ursu, directorul școlii.

In continuare, tov. Ursu mi-a povestit multe lucruri frumoase despre elevii școlii. Am reținut numele a cîtorva. E vorba de Stanciu Iordache din anul II, primul pe școală, care chiar în campania din toamna trecută și în cea din primăvară a condus cu multă dibăcie tractorul la diferite munci. Al doilea e Iordache Mostoceanu din anul II, care anul trecut se prezenta slăbuț la învățătură, însă, fiind ajutat de colectivul de profesori, a înaintat cu mult înaintea altora. Al treilea e Constantin Mustață din anul I, un băiețandru mic de statură, dar iute ca argintul viu. Acum lucrează într-o brigadă la S.M.T. Zorleni. Aici a luat parte la repararea batozelor. Apoi a lucrat ca ajutor pe un rutier. Pentru eforturile depuse la învățătură, Mustață va pleca curînd într-o tabără de elevi, pentru a-și petrece vacanța. Este o răsplată binemeritată.

Nu pot trece cu vederea nici pe elevul Constantin Călugăreanu din anul II. Acesta, pentru munca conștiincioasă făcută în campania de primăvară la S.M.T. Bogdănești, a fost premiat cu 500 de lei. In întrecerea socialistă s-a situat mereu în fruntea altor tractoriști cu multă experiență.

Elevii școlii de tractoriști din Bîrlad nu trec de optsprezece primăveri. Sînt tineri, plini de entuziasm, avîntați, sîrguincioși în învățarea „tainelor" mașinilor agricole. Intr-un cuvînt, viitori tractoriști de nădejde.

SPIREA IONESCU

INSEMNĂRI

O comună, ca multe altele

Colonești — regiunea Bacău. Păduri întinse de stejar, paltini și arțari străjuiesc, pe culmea dinspre apus, cele opt sate ale comunei. Culturi nesfîrșite de păpușoi se sumețesc, cu verdele lor crud, pe versantul opus. Iar în valea din mijloc, în stînga și în dreapta șoselei, se înșiră casele foștilor clăcași de pe moșia lui Jorj Apostoleanu.

Am trecut nu de mult prin aceste sate. Ceea ce m-a surprins înainte de toate au fost casele construite de curînd, ori pe cale de a fi terminate.

E drept, nu erau toate din cărămidă, nu toate aveau învelitori de tablă ori de țiglă; unele erau acoperite cu plăcuțe de lemn de stejar, rînduite ca solzii.

Eram cu învățătorul Constantin Predescu — un om mărunt de statură și sprinten ca o sfîrlează.

După ce am vizitat școala de 7 ani, o construcție nouă, arătoasă, unde am văzut și expoziția de sfîrșit de an a harnicilor elevi, ieșind în grădina de alături, privirile mi-au fost atrase de o clădire mare, de asemenea nouă, cu o intrare largă, lucrată numai din beton.

— Este policlinica noastră, mi-a spus cu mîndrie tov. Predescu. A fost terminată anul trecut. Poftiți!

Am intrat întîi în aripa stîngă a clădirii, la „Casa de nașteri". Pe jos, covoare. Totul strălucea de curățenie. Intr-un pat odihnea o lăuză: Maria Năsturaș. Născuse cu două zile înainte un băiat dolofan. In alt pat se afla Maria Bărzoi, o tînără țărancă muncitoare cu ochi negri ca murele și cu obrajii ca doi bujori. Venise să nască.

— Va să zică, femeile nu le mai cheamă pe babe la nașteri, am întrebat-o pe moașa Maria Hușan.

— Nici nu mai vor să audă. Au aflat una de la alta că aci sînt bine îngrijite, e curat, au o bună asistență medicală. Să vedeți numai dulapul nostru de medicamente: penicilină și streptomicină, polivitamine și cîte altele. Cine are nevoie de medicamente găsește și la punctul farmaceutic din comună, de la cooperativă. S-a dus vremea cînd femeile nășteau pe ogor, în postata boierului.

Am vizitat și sala de consultații a policlinicii, bine amenajată și dotată cu instrumente chirurgicale de prim ajutor.

— S-au obișnuit oamenii să-și controleze sănătatea, mi-a spus felcerul Constantin Barbu, un tînăr înalt, voios, cu priviri senine. Duminica avem 30—40 de „pacienți" cu regularitate.

Afară, soarele încăpăța caseie, drumurile. O șaretă trecea pe drum, stîrnind colbul.

— Ai venit cu filme, Grigore? a întrebat învățătorul Predescu. Aflînd răspunsul, se întoarse iar spre mine: — Diseară vom avea lume multă la căminul cultural.

Mai bine de 400 de oameni: — tineri și vîrstnici, bărbați și femei — vin întotdeauna să vadă filmele ce rulează la cinematograful căminului cultural.

O fostă magazie de cereale a boierului Apostoleanu a fost transformată, prin muncă voluntară, în sală de spectacole. In fundul sălii se înalță o scenă impunătoare, cu două cabine pentru costumat. Din pragul sălii, privind în afară, spre șosea, vedeam grupurile de oameni venind spre cămin. Treceau peste podul cel nou, pe care l-au construit de curînd prin autoimpunere. Erau veseli, rîdeau și glumeau între ei, cu toate că peste zi munciseră din greu la seceriș, ori la sapă. Veneau însetați de lumină.

Și în valul acela de oameni, vedeam parcă milioanele de țărani muncitori din țara noastră, deșteptați la o viață nouă.

Căci Coloneștii Bacăului nu este decît o comună ca multe altele din țara noastră.

AL. RAICU

Sfatul AGRONOMULUI

Atenție deosebită combaterii manei la legume

Umezeala multă din acest an a favorizat apariția manei în multe locuri, nu numai la vița de vie, ci și la legume. Din datele sosite la Ministerul Agriculturii reiese că în unele regiuni, cum sînt: Cluj, Autonomă Maghiară, Baia Mare și București, mana a atacat culturile de ceapă și roșii. Atac mai puternic de mană s-a semnalat în regiunea Hunedoara, unde a cuprins aproape 30 la sută din suprafața cultivată cu cartofi.

Neglijarea luptei împotriva acestui periculos dușman al culturilor poate duce la scăderea simțitoare și chiar la compromiterea recoltei. Iată de ce se cere ca fiecare legumicultor să execute, îndeosebi la culturile de roșii, cartofi și ceapă, stropiri cu zeamă bordeleză în concentrație de 0,75 la sută (750 g de piatră vînătă și 375 g de var la 100 de litri de apă).

Pentru o cît mai bună eficacitate a tratamentului, se recomandă, în cazul cînd vremea se menține mai mult timp umedă, să se repete stropitul după 7—10 zile.

Cîteva lucrări importante pentru obținerea semințelor de calitate la legume

Pentru a obține semințe de legume de calitate superioară este nevoie în această perioadă ca — în afara lucrărilor agrotehnice obișnuite — să se execute și unele lucrări speciale printre care se numără: alegerea, marcarea și urmărirea felului în care se dezvoltă plantele alese. Aceste lucrări se fac la culturile aflate acum la începutul fructificării sau coacerii (tomate, ardei vinete, castraveți, pepeni ș.a.).

Pentru obținerea de semințe se aleg numai plantele care întrunesc cele mai multe din caracterele specifice soiului. Ele trebuie să fie cît mai asemănătoare între ele, sănătoase, bine crescute și dezvoltate. Alegerea materialului pentru sămînță trebuie făcută de 2—3 ori în timpul vegetației, pentru a se înlătura plantele necorespunzătoare. In acest scop, la prima alegere se marchează cu 70—100 la sută mai multe plante decît sînt necesare.

Marcarea plantelor alese se face cu araci cu capul văruit, care se înfig bine în pămînt, lîngă plante. Aracii trebuie să fie destul de înalți pentru a nu fi acoperiți de plante.

In culturile de conopidă, sfeclă de masă, morcovi, pătrunjel, ridichi, alese pentru sămînță, se execută și reducerea numărului de lăstari floriferi. La conopidă se lasă numai 3—6 tulpini florifere, din cele mai viguroase, și anume primele pornite din partea marginală a inflorescenței. La celelalte specii se înlătură toți lăstarii floriferi care pornesc întîrziat din colet sau de pe tulpinele florifere, iar din inflorescențele de-acum formate, acelea insuficient crescute.

La plantele alese pentru sămînță este necesar să se facă și reducerea numărului de fructe. In acest scop, la vinete, castraveți, dovlecei și pepenii mari, pe fiecare plantă aleasă se vor lăsa primele 2—3 fructe, la pepenii de mărime mijlocie primele 3—4 fructe, iar la ardei primele 3—5 fructe. La tufele de tomate se vor lăsa numai 3—4 fructe, pe ciorchinii 2—5. Alegerea trebuie să se facă începînd de la baza ciorchinelui spre vîrf, îndepărtîndu-se fructele din vîrful ciorchinelui. Se vor lăsa pe plante numai fructele sănătoase și cu o asemănare cît mai apropiată soiului. Florile care apar mai tîrziu se suprimă, iar fructele îndepărtate la alegere se dau în consum cînd ajung la maturitatea de recoltare.

Cum să pregătim materialul în vederea altoirii

Pregătirea port-altoaielor. Pentru a se realiza un procent cît mai mare de prindere la altoire, portaltoiul trebuie să aibă grosimea de cel puțin 12 mm, seva să circule cu putere prin plantă, iar coaja să se desprindă bine de pe lemn. Puieții rămași prea subțiri pot fi forțați să se îngroașe, prin ciupirea (tăierea) vîrfurilor de creștere, astfel ca pînă la altoire să atingă grosimea necesară.

In unele regiuni timpul se menține secetos, ceea ce face ca circulația sevei în puieți să fie încetinită. Din această cauză coaja se desprinde foarte greu sau de loc, fapt care poate duce la micșorarea procentului de prindere la altoire.

Pentru a accelera circulația sevei în plante se recomandă pepinieriștilor să facă udatul puieților. Acolo unde există însă suficientă umiditate în pămînt, se vor executa prașile repetate pentru a se înlătura pierderea apei prin evaporare.

Cu 1—3 zile înainte de altoire se strică mușuroaiele din jurul puieților, iar terenul se nivelează pentru a permite ca ochii să fie puși aproape de colet și la aceeași înălțime.

Lăstarii laterali, apăruți pînă la înălțimea de 10—12 cm de la sol, se taie de la bază, fără a se lăsa cioturi și provoca răni care se vindecă cu greu.

Pregătirea altoaielor. Deoarece majoritatea pepinierelor nu au încă plantații-mame producătoare de altoaie și mai ales plante din soiurile raionate, este nevoie să se identifice în plantațiile existente un număr suficient de pomi, pentru asigurarea altoaielor. Pomii respectivi trebuie să fie din soiuri autentice, în plină vigoare, sănătoși, puși pe rod și foarte productivi. Lăstarii din această vară, care urmează să fie folosiți la altoire, trebuie să aibă cel puțin 30—40 cm lungime, să fie copți și cu mugurii bine dezvoltați. Acolo unde lăstarii sînt încă prea cruzi și au mugurii slab dezvoltați din cauza timpului rece și a ploilor mari din această primăvară, este indicat să se facă forțarea maturizării lor prin ciupirea vîrfurilor de creștere.

Pomii aleși se vor eticheta vizibil. Această operație este foarte necesară pentru a nu se produce încurcături la recoltarea altoaielor, cunoscut fiind că această lucrare se execută în ziua altoitului sau cu cel mult două zile mai de vreme.

Sfaturi pentru crescătorii de animale

Ce este unitatea nutritivă?

In hrana animalelor se folosesc diferite nutrețuri ca: iarbă, fîn, pleavă, rădăcinoase, nutrețuri murate, grăunțe etc. Aceste nutrețuri se deosebesc mult unele de altele în ceea ce privește valoarea lor nutritivă sau puterea lor de hrănire.

Pentru a putea alcătui în mod chibzuit rațiile pentru animale este nevoie să cunoaștem puterea de hrănire a fiecărui nutreț în parte. Valoarea nutritivă sau puterea de hrănire a nutrețurilor se măsoară în unități nutritive. O unitate nutritivă reprezintă valoarea de hrănire a unui kg de ovăz de calitate mijlocie, care, consumat de animal, face să adauge la greutatea acestuia 150 gr de grăsime. Așa dar, valoarea nutritivă a tuturor celorlalte nutrețuri se măsoară în raport cu valoarea nutritivă a ovăzului.

Pentru a ne da seama de valoarea nutritivă a unui nutreț trebuie să știm ce cantitate de nutreț intră într-o unitate nutritivă și cîtă albumină digestibilă se află într-un kilogram de nutreț. Albuminele sînt substanțe hrănitoare ce se găsesc în nutrețuri în cantități diferite, pe seama cărora animalul crește și fără de care nu poate trăi.

De exemplu, 1 kg de borceag verde conține 0,16 unități nutritive și 13 grame albumine digestibile. Ca să avem o unitate nutritivă cît conține 1 kg de ovăz, trebuie să dăm animalelor cantitatea de 6,3 kg de borceag verde (0,16 unități nutritive x 6,3 kg borceag verde = 1,008 unități nutritive).

In cele de mai jos redăm valoarea nutritivă a diferitelor nutrețuri

— 1 kg. de iarbă de pășune de cîmp are 0,22 unități nutritive, adică 4,8 kg iarbă sînt egale din punct de vedere al puterii de hrănire cu 1 kg ovăz boabe sau cu o unitate nutritivă; 1 kg de fîn de cîmp are 0,42 unități nutritive, adică 2,5 kg de fîn sînt egale cu 1 kg de ovăz boabe; 1 kg tărîțe de grîu are 0,79 unități nutritive, adică 1,4 kg tărîțe de grîu sînt egale cu 1 kg boabe de ovăz; 1 kg paie de ovăz are 0,30 unități nutritive, adică 3,5 kg paie de ovăz sînt egale cu 1 kg ovăz boabe; 1 kg sfeclă furajeră are 0,12 unități nutritive, adică 8 kg sfeclă sînt egale cu 1 kg ovăz boabe.

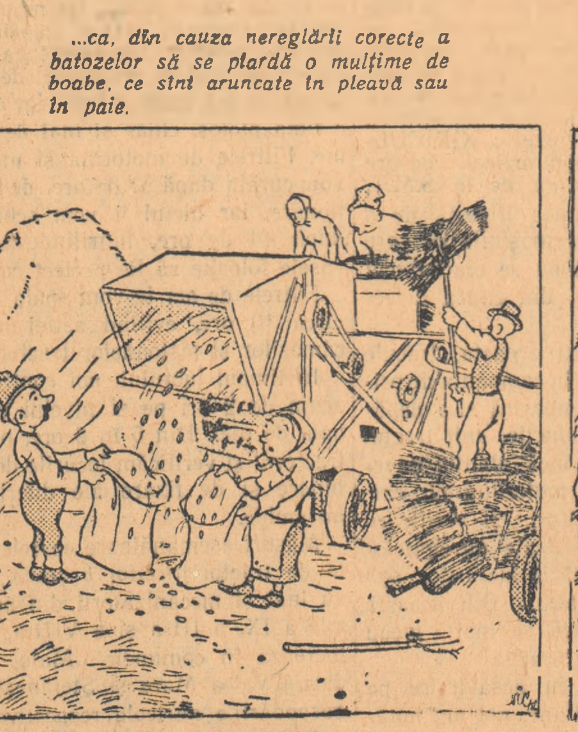
Porumbul, a cărui cultură se extinde din ce în ce mai mult în țara noastră, este un nutreț deosebit de prețios pentru toate speciile de animale. Valoarea nutritivă a porumbului sub diferitele lui forme este următoarea:

— 1 kg ovăz boabe este egal cu 0,750 kg porumb boabe, 5 kg de porumb verde de nutreț, 5 kg porumb însilozat, 5,5 kg borhot de porumb proaspăt.

Iată deci că porumbul care dă producții mari la ha și care poate fi dat în hrana animalelor sub diferite forme este una din plantele furajere prețioase care trebuie să fie cultivat de către fiecare crescător de animale.

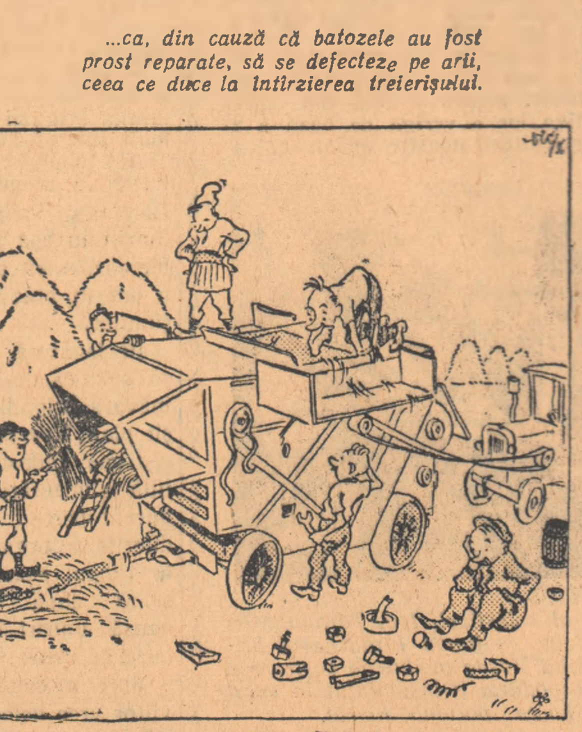
SE MAI ÎNTÎMPLĂ PE ICI, PE COLO...

...ca, din cauza nereglării corecte a batozelor să se piardă o mulțime de boabe, ce sînt aruncate în pleavă sau în paie.

Meșter bun e batozarul,
El a dres batoza — Nae —
S-arunce la spate boabe
Și la cupe-n față... paie

...ca, din cauză că batozele au fost prost reparate, să se defecteze pe arii, ceea ce duce la întîrzierea treierișului.

— Dau ovăz la caii ăștia,
Ca să-i rontăie în grabă...
Poate și-or veni în fire
Și-or porni și ei la treabă.

...ca să se întocmească rapoarte care nu corespund adevăratei stări de lucruri de pe teren.

Scrie în raport acolo
Că recolta-i foarte bună
Și că-n ariile noastre
Treieratul merge... strună.

...ca unele arii să nu fie amenajate la timp din cauză că n-au fost secerate încă păioasele de pe locurile respective.

Treierișul e în toi
Ba chiar și... dezmiriștitul!
Doar pe arie la voi,
Nu e gata nici... cositul!

Loturile zootehnice trebuie gospodărite cu grijă

Zilele trecute am vizitat mai multe comune din raionul Strehaia, regiunea Craiova. Știam că în anii trecuți, datorită slabei preocupări a sfaturilor populare și a organelor agricole locale, în cele mai multe comune din acest raion loturile zootehnice au fost prost administrate. Drept urmare, hrana necesară reproducătorilor comunali a fost insuficientă și de slabă calitate. Eram curios să știu dacă factorii răspunzători au tras învățămintele necesare din experiența anilor trecuți. Și iată ce am putut constata.

Unde există simț gospodăresc

De cum am intrat în curtea stațiunii de montă a comunei Văleni, mi-am putut da seama că aici există oameni cu simț gospodăresc. Pretutindeni domnește ordinea și curățenia. Reproducătorii sînt bine întreținuți. In curte, mai într-o parte, se află stogurile cu lucerna din producția anului acesta.

— Lucerna aceasta, mi-a spus administratorul lotului zootehnic, tov. Constantin Manolescu, a fost obținută din coasa întîi și a doua. Am cosit-o atunci cînd a început să înflorească și am uscat-o în cîteva zile. Ca să n-o prindă ploile în căpițe pe cîmp, am adus fînul și l-am clădit bine în stoguri, aici, în curtea stațiunii. Acum, nu ne mai pasă de ploaie, spuse zîmbind tov. Manolescu.

Am mers împreună să vedem lotul zootehnic. Intr-o parte, pe o suprafață destul de măricică, am văzut lucerna lăsată pentru sămînță. Lucernei de sămînță i s-a făcut polenizarea artificială suplimentară.

— Anul ce vine, îmi spune nu fără mîndrie tov. Manolescu, nu vom mai fi nevoiți să alergăm după sămînță de lucernă. Vom avea suficientă din producția lotului nostru semincer.

Un teren de vreo 7 ha, de pe care se recoltase orzul, era arat de curînd. Pe acest teren s-a însămînțat porumb furajer. Pămîntul fiind bun și timpul prielnic, pînă la toamnă porumbul va crește mare. Administratorul lotului zootehnic m-a informat că întreaga cantitate de porumb ce va rezulta de aici va fi însilozată. Tov. Constantin Manolescu mi-a spus că, în activitatea sa, simte în permanență sprijinul sfatului popular comunal, al comitetului zoopastoral și al organelor agricole.

„N-o să le cadă cu beteșug"

Pe administratorul lotului zootehnic din comuna Broșteni n-a fost chip să-l găsesc. Nu c-ar fi fost plecat undeva în interes de serviciu. După spusele tovarășilor de la sfat, el se ocupă de toate, numai de administrarea lotului zootehnic nu. In ce o privește pe tov. Stela Menghel, inginera zootehnistă de la punctul agricol, ea e mai mult plecată din comună, în loc să-și vadă de serviciu. Singurul care a putut să dea unele lămuriri cu privire la lotul zootehnic a fost tov. Constantin Maroni. De la el, și din cele văzute de mine pe teren, am putut să-mi dau seama că aici există mari lipsuri în ceea ce privește asigurarea hranei reproducătorilor. Așa, bunăoară, lucerna din coasa a doua stă nerecoltată, plantele fiind îmbătrînite de-a binelea. De asemenea, fînul cosit se află în brazdă de cîteva zile, fără ca cineva să se intereseze de transportul lui la grajdul reproducătorilor.

La stațiunea de montă se află în clăi trifoiul din coasa întîi. Pentru că a fost depozitat ud, a început să mucegăiască. Ingrijitorii îl dau totuși în hrana reproducătorilor. Faptul acesta, ca și celelalte lipsuri mai sus arătate, este bine cunoscut de tovarășii de la sfatul popular al comunei Broșteni, dar cu toate acestea, nici pînă în prezent ei n-au luat vreo măsură pentru îndreptarea lucrurilor. Ba, ceva mai mult. Ei împărtășesc părerea greșită pe care o au îngrijitorii de la grajdul comunal: dacă vor mînca și trifoi stricat, n-o să le cadă reproducătorilor cu beteșug la stomac!

Ciontea hotărăște

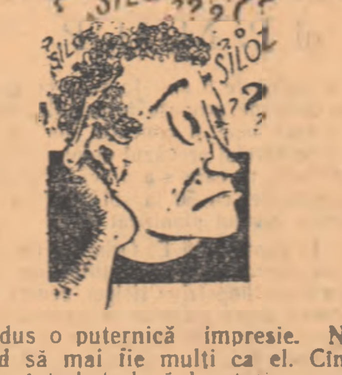
Lotul zootehnic al comunei Menți are o suprafață de 22 de hectare. Pentru ca reproducătorii comunali să aibă furaje din belșug și variate,

s-a hotărît ca pe acest teren să fie însămînțate diferite plante furajere, printre care și porumb. Dar Alexandru Ciontea, referentul agricol al comunei, a fost de altă părere. Și astfel, pe terenul destinat a fi însămînțat cu porumb furajer, s-a semănat porumb pentru boabe și alte culturi, care în nici un caz nu pot constitui hrană pentru reproducători. El a fost primul care a semănat o parte din teren. Colectorii Colțan și Baroșteanu, o altă parte. Pe o bucată de teren din cel mai bun, referentul agricol Ciontea și-a „îndemnat" sora să cultive zarzavaturi. Președintele sfatului popular al comunei Menți, tov. Alexandru Tașcă, cunoaște această situație. Cum de o îngăduie, asta nu mai știm.

„Pe la noi nu se obișnuiește"

La punctul agricol al comunei Grozești l-am găsit pe tehnicianul zootehnist Mihai Boștină. Trebuie să arăt că acest „tehnician" mi-a

produs o puternică impresie. Nu cred să mai fie mulți ca el. Cînd l-am întrebat dacă la stațiunea de montă din comună s-a însilozat ceva din masa verde, care din pricina ploilor n-a putut fi uscată, sau dacă se prevede însilozarea porumbului furajer, el m-a privit lung, spunîndu-mi:

— Nimic de zis, tovarășe, o fi bună însilozarea, numai că prin părțile noastre acest lucru nu se prea obișnuiește. De altfel, nici n-avem silozuri.

Degeaba am căutat să-l conving că silozurile se pot face lesne și că ar fi fost mult mai bine dacă trifoiul, care a fost lăsat să se strice în brazdă, ar fi fost însilozat atunci cînd s-a cosit. El ținea morțiș într-una că n-a mai auzit de așa ceva și că nici chiar porumbul furajer nu vede cum ar putea fi însilozat. După cîte am învățat, „argumenta" el, știu că numai sfecla furajeră se însilozează și cum n-avem sfeclă furajeră însămînțată, n-are rost să ne mai batem capul cu construirea de silozuri.

Sînt de părere că-i necesar ca secția agricolă a raionului să verifice cît mai curînd cunoștințele tehnice ale acestui „tehnician".

Din cîte am văzut în aceste comune, ca și în altele pe care le-am vizitat, reiese că unele organe de stat și agricole din raionul Strehaia n-au învățat nimic din experiența anilor trecuți în ceea ce privește recoltarea și depozitarea furajelor pentru reproducători. In multe comune, această acțiune este încă lăsată să se desfășoare de la sine. Nefiind recoltate și depozitate în bune condiții, în mare parte furajele s-au stricat din cauza ploilor. In unele comune, cum sînt Corcova și Dragotești, din lipsa unui control din partea secției agricole raionale, o parte din furajele obținute de pe loturile zootehnice sînt înstrăinate.

In ce privește însilozarea furajelor pentru reproducători, în tot raionul nu s-a făcut încă nimic. Deși organele agricole și cele de stat din comunele raionului Strehaia au primit sarcini precise în acest sens, pînă în prezent nu numai că nu s-a însilozat nici un kilogram de masă verde, dar nici măcar nu s-au luat măsuri în vederea construirii de silozuri pentru porumb.

Ceea ce mi se pare cel mai grav este faptul că nici chiar tehnicienii agricoli nu sînt preocupați de introducerea și extinderea metodei însilozării furajelor.

Această nepăsare față de o problemă de primă importanță pentru dezvoltarea creșterii animalelor, cît și celelalte lipsuri și abateri constatate în administrarea loturilor zootehnice, nu mai pot fi tolerate. Comitetul executiv al sfatului popular raional și secția agricolă raională au datoria să analizeze de urgență modul în care sînt administrate loturile zootehnice și să ia măsurile care se impun, astfel ca în cel mai scurt timp resursele de care acest raion dispune pentru asigurarea hranei reproducătorilor să fie pe deplin valorificate.

GH. ROȘU

Un nou șantier național:

Șantierul Combinatului de celuloză

Viața își urma cursul obișnuit. Țăranii muncitori ieșeau la muncă în fiecare dimineață și se întorceau în largul cîmpului. Liniștea domnea în toată măreția ei. Din cînd în cînd, doar, zdrobită pe lungul unei locomotive care trecea sau făcea manevră în stația din apropiere.

Dar, într-una din zile, liniștea aceasta ce părea de neclintit a fost curmată. Cîteva camioane s-au oprit în plin cîmp. Pe această întindere, de unde abia se zărește gara, liziera de salcîmi de la marginea satului, iar dincolo de Dunăre, conturul Măcinului, cîteva zeci de oameni s-au împrăștiat, începînd să creeze la diferite aparate, să traseze drumuri, să sape șanțuri. Și parcă o forță uriașă, ascunsă undeva, le dădea puteri acestor oameni să rabde arșița soarelui sau ploile care îi pătrundeau uneori pînă la piele.

Din sat s-a ivit la început un țăran, apoi i-au urmat alții. Priveau nedumeriți la oamenii care trebăluiau pe cele 300 de hectare mărginașe comunei lor. Au intrat în vorbă. Apoi vestea s-a răspîndit repede: aci se va deschide un mare șantier național, șantierul Combinatului de celuloză, una din mărețele lucrări prevăzute la cel de al II-lea Congres al partidului.

Și cînd drumurile au început să se deseneze, cuprinse între șanțurile săpate de o parte și de alta, chiaburii, înveninați cu ură, [illegible] răului, au început să semene neîncredere printre țărani. „Ne vor scoate din sat, ne vor dărîma casele ridicate prin truda noastră de ani de zile", circulau zvonurile chiaburilor. Dar comuniștii din sat n-au lăsat pe țărani pradă îndoielilor. Și lucrurile au venit să dovedească netemeinicia zvonurilor.

*

De curînd, șantierul a început să prindă viață. In fiecare zi sosesc noi muncitori, noi mașini. Se vor înălța aici secții mari [illegible] care vor furniza [illegible] stufului din Delta Dunării. Aci se va fabrica celuloză, carton, duplex-triplex, celofibră, hîrtie, furfurol și viscoză.

Lucrările cu început într-un ritm viu. In scurt timp, vor lucra aci mii de oameni, [illegible] Comitetul Central U.T.M. De altfel, zilele trecute au și sosit primii 50 de tineri brigadieri, din diferite sate și orașe.

Pe aceste locuri, pînă mai ieri cufundate în tăcere, răsună azi imnul constructor al muncii. Aici se va înălța o nouă mare întreprindere. Aici se va dezvolta o nouă ramură importantă în economia patriei noastre dragi.

S. ION

Pentru îndeplinirea și depășirea planului de livrări către stat

Documentele Congresului al II-lea al P.M.R. au trasat ca sarcină gospodăriilor agricole de stat să-și îmbunătățească activitatea din punct de vedere organizatoric și economic, astfel ca, în cel mai scurt timp, ele să devină mari producătoare de cereale-marfă, legume, lapte, carne, lînă, semințe de soi și animale de prăsilă. Muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat Urleasca au muncit cu multă rîvnă în cursul anului 1955, pentru ca gospodăria lor să devină rentabilă. Bilanțul activității lor — în termeni strict contabili — s-a soldat cu un beneficiu de 1.088.000 lei. In tabelul de mai jos, redăm, pe sortimente, îndeplinirea planului de livrări la principalele produse din gospodărie:

Denumirea produsului	U.M.	Livrări Plan	Livrări Realizat
Grîu	tone	1987	3036
Porumb	„	1044	2072
Ovăz	„	223	227
Mazăre	„	182	287
Orz T.	„	64	95
Orz de primăvară T	„	85	101
Purcei 2—5 luni	buc.	50	900
Tineret ovin	„	460	705
Vieruși de prăsilă	„	14	245
Scrofițe	„	81	423

Din cifrele redate mai sus rezultă că, din punct de vedere cantitativ, realizările mai însemnate s-au înregistrat în sectorul vegetal. Totuși, beneficiul cel mai important — circa 500.000 lei — a fost realizat în sectorul zootehnic. De aceea, în cursul anului 1956, gospodăria a acordat o deosebită atenție dezvoltării sectorului zootehnic, și în special creșterii porcilor.

In anul 1955 volumul producției-marfă în sectorul vegetal, la 100 ha, a fost de 126.000 lei, iar în sectorul zootehnic de 56.600 lei. Din aceste cifre rezultă că gospodăria trebuie să-și dezvolte mai mult încărcătura de animale la 100 ha. In acest scop, în anul 1956, în afara sarcinei de plan, îngrășăm un număr de 2.000 capete de porci și 60 capete de tineret taurin, astfel încît o bună parte din cerealele-marfă să fie transformate în carne.

Pentru mărirea producției-marfă și a productivității medii la ha, în anul 1955 gospodăria de stat Urleasca s-a preocupat în mod permanent de efectuarea în bune condiții a tuturor lucrărilor agricole. Astfel, pentru păioasele de toamnă s-au executat arături timpurii cu 30—40 de zile înainte de însămînțare. Intrucît gospodăria se află situată într-un climat secetos, s-a renunțat la executarea dezmiriștitului. Pînă la semănat s-au grăpat arăturile după fiecare ploaie, pentru a se reține apa în sol. In primăvară, întreaga suprafață de cereale a fost boronită la vreme și plivită de buruieni. Rezultatul: pe o suprafață de 1.615 ha, cultivată cu grîu și orz de toamnă s-a obținut o producție medie de 2.012 kg de grîu la ha și respectiv 1.980 kg de orz. Și restul culturilor au fost semănate în teren arat adînc în toamnă și bine îngrijit. S-a dat o deosebită atenție porumbului care este una din culturile principale în gospodărie. In afara ogorului de toamnă, executat pe întreaga suprafață, s-au făcut două boroniri și două cultivații intermediare care au contribuit mai ales la distrugerea buruienilor, la afînarea și încălzirea solului, precum și la păstrarea în el a umezelii. Din totalul suprafeței de 730 ha semănate cu porumb, 623 ha au fost semănate în cuiburi așezate în pătrat, ceea ce a permis executarea prașilei mecanice în două sensuri, precum și tasarea solului în adîncime pentru păstrarea umidității. Producția medie la suprafața de 730 ha semănată cu porumb a fost de 3.500 kg la ha, fapt care a contribuit la mărirea volumului de producție-marfă.

In obținerea de mari cantități de producții la grîu și la celelalte cereale păioase, un factor hotărîtor este strîngerea la timp a recoltelor. In felul acesta se poate evita risipa de boabe, care în unele cazuri atinge pînă la 30% din producție.

In anul 1956 cerealele păioase cultivate pe o suprafață de 4.139 ha au fost recoltate în termen de 12 zile, ceea ce reprezintă un succes important față de anii anteriori.

Gospodăria noastră produce semințe de calitate superioară, din soiuri valoroase adaptate specificului regiunii, și predă statului, peste plan, cantități importante de semințe. Anul acesta noi avem un lan de 2.700 ha de grîu, recunoscut în întregime ca bun pentru sămînță. Cantitatea de recoltă rezultată de pe această suprafață va fi predată statului. Pe loturile semincere gospodăria a aplicat lucrări agrotehnice superioare, ca îngrășatul suplimentar cu îngrășăminte chimice (azotat de amoniu și superfosfat) cît și plivitul pe cale chimică, cu ierbicide.

In afară de aplicarea diferențiată a agrotehnicii, gospodăria a luat o serie de măsuri organizatorice pentru creșterea producției-marfă. Astfel, au fost întărite brigăzile de cîmp și zootehnice, asigurîndu-li-se muncitori permanenți. Prin cursurile de școlarizare, muncitorii și brigadierii au avut posibilitatea să-și îmbogățească cunoștințele profesionale. S-a mărit cointeresarea în muncă a muncitorilor și tehnicienilor prin aplicarea justă a sistemului premial. In afara premiilor în valoare de 389.371 lei, Ministerul Finanțelor a acordat gospodăriei noastre pentru predările de producție-marfă peste plan o sumă de 117.000 lei drept plăți stimulative.

Calitatea produselor livrate a fost îmbunătățită prin condiționarea cerealelor și aducerea lor la Stas. Acest lucru are o mare importanță în mărirea rentabilității în gospodărie.

Un aport însemnat în creșterea producției-marfă a avut-o și organizarea întrecerii socialiste în gospodărie. Brigada tov. Neagu Calcan, de pildă, a dat peste plan 450 tone de cereale producție-marfă. Membrii brigăzii au fost premiați cu suma de 11.000 lei și 800 kg de boabe.

O deosebită atenție am acordat în anul 1955 pregătirii și calificării cadrelor care lucrează în sectorul mecanic, pentru a ridica și mai mult productivitatea muncii. Drept urmare, am reușit să mecanizăm, în proporție de 100%, aratul, semănatul, prășitul mecanic între rînduri, recoltatul cu combinele a 80% din suprafață, recoltarea mecanică a porumbului de siloz și în proporție de 40% a porumbului pentru boabe. Productivitatea muncii în anul 1955, pe cap de salariat, față de plan, a crescut cu 11%.

Prin folosirea la maximum a mașinilor, am reușit să reducem prețul de cost cu 3% la producția vegetală, iar în sectorul zootehnic cu 10%. Producția marfă livrată de către sectorul zootehnic a fost la un preț mai scăzut datorită folosirii raționale a furajelor fibroase, în special a fînurilor, care s-au administrat în rații sub formă tocată.

De asemenea, în timpul verii, furajele concentrate au fost înlocuite în mare parte cu lucernă verde, în special pentru porci. La vacile de lapte, concentratele au fost înlocuite cu masă verde, fapt care a permis să se realizeze producția-marfă la un preț de cost mai scăzut.

Pentru a înlătura pierderile de recoltă — folosind experiența anilor trecuți — am luat din timp toate măsurile necesare. La fiecare arie de batoză și arie de descărcare a combinelor am pus cîntare verificate și am numit cîte un responsabil de cîntar. Produsele gospodăriei noastre sînt livrate statului pe baza unor grafice pe care le-am întocmit împreună cu conducerea bazei de recepție Ianca. Pentru a respecta termenele stabilite, noi ne-am asigurat din vreme mijloacele de transport necesare, închiriind încă 19 autocamioane, în afară de cele aflate în proprietatea noastră. Pe fiecare camion ce transportă produsele de la arie la magazie și de aici spre baza de recepție am numit cîte un delegat. Folosind din plin mijloacele de transport, planificînd cu grijă deplasările spre baza de recepție, înlăturînd timpii morți, manipulînd atent cerealele, spre a evita orice risipă de boabe, noi vom contribui la reducerea prețului de cost, la îndeplinirea planului de livrări a produselor către stat.

ING. VLAD CIOBANU
director G.A.S. Urleasca, raionul Brăila

Aplicînd învățătura agrotehnică

Anul trecut, colectiviștii din comuna Ziduri, raionul Rîmnicu-Sărat, au recoltat de pe două hectare însămînțate cu porumb hibrid 7.340 kg de boabe. Experiența le-a arătat că folosind sămînța de porumb hibrid, ei pot obține recolte bogate. De aceea, în primăvara acestui an, ei au însămînțat cu porumb hibrid suprafața de 30 hectare.

In fotografie: Colectivista Dumitra Ciobanu executînd ruperea moțului la plantele mamă, pe lotul de producere a semințel hibride.

Toată atenția muncii pentru cooperativizarea agriculturii în raionul Măcin

Congresul al II-lea al partidului, trasînd sarcina ca la sfîrșitul planului cincinal, sectorul socialist în agricultură să fie precumpănitor, atît ca întindere de teren cît și ca producție-marfă, a criticat faptul că unele organe de partid și de stat, deși desfășoară o largă și rodnică muncă pentru obținerea unor recolte bogate, privesc sarcina dezvoltării agriculturii mai mult din punct de vedere al îndeplinirii la timp și în bune condiții a muncilor agricole. Or, așa cum se arată în documentele Congresului, sarcinile luptei pentru dezvoltarea agriculturii și sarcinile luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii nu sînt două lucruri diferite care ar putea fi separate, ci două aspecte ale aceleiași probleme.

O astfel de despărțire a sarcinilor în ce privește dezvoltarea agriculturii se vădește și în raionul Măcin, regiunea Galați. Activiștii sfatului popular raional, inginerii și tehnicienii agricoli cît și mecanizatorii celor două S.M.T.-uri din acest raion au muncit mult pentru buna desfășurare a muncilor agricole. Anul acesta, de pildă, atît la însămînțări cît și la întreținerea culturilor, raionul Măcin s-a aflat printre primele din regiune, iar acum, în campania de recoltare, deține de asemenea un loc fruntaș. Acesta este desigur un lucru bun, dar nu poate fi îndestulător. Din pricină că în același timp, n-au dus o muncă susținută pentru transformarea socialistă a agriculturii, membrii comitetului executiv al sfatului popular raional, inginerii și tehnicienii de la secția agricolă raională, de la punctele agricole și din S.M.T.-uri s-au aflat în situația celui care cară apă cu ciurul.

După Congresul al doilea al partidului, munca politică și organizatorică pentru cooperativizarea agriculturii în raionul Măcin s-a intensificat mult. Ca urmare, de la începutul acestui an și pînă acum, au luat ființă 9 gospodării colective și 5 întovărășiri agricole în care au intrat 523 de familii cu o suprafață de teren de 1.513 ha, iar în cele existente s-au înscris 579 de familii. In prezent, pe întreg raionul, procentul de cooperativizare este, ca suprafață, de 26,56 la sută, iar ca număr de familii de 30,27 la sută. Succesele acestea nu sînt însă nici pe departe pe măsura posibilităților existente. Rezultatele muncii pentru cooperativizarea agriculturii ar fi fost mult mai bune dacă la această muncă ar fi participat activ și organele de stat, inginerii și tehnicienii agricoli și mecanizatorii din S.M.T.-uri. Aceștia au lăsat însă întreaga sarcină pe umerii activiștilor din aparatul de partid, considerînd că în perioadele de campanii agricole este inevitabil ca munca pentru cooperativizarea agriculturii să rămînă pe planul al doilea, ceea ce în fapt înseamnă a lăsa ca lucrurile să meargă de la sine. Este drept că unii membri ai comitetului executiv al sfatului popular raional, cum sînt de pildă tov. Bănică Pantazi și Mihai Bulgaru, au mers pe teren și au muncit alături de activiștii de partid și că în urma muncii depuse au luat ființă noi gospodării colective și întovărășiri agricole. Dar, vorba ceea, cu o floare nu se face primăvară. Din cei 11 ingineri și tehnicieni de la secția agricolă raională, nici unul nu se poate lăuda că a făcut parte dintr-un colectiv de agitatori și că a convins măcar un singur țăran muncitor să intre în gospodăria colectivă sau în întovărășirea agricolă. Cît privește pe inginerii și tehnicienii de la punctele agricole, nici despre ei nu se poate spune că și-au dat silința să împletească strîns munca de îndrumare a producției agricole cu munca de transformare socialistă a agriculturii. Numai inginerul agronom Ion Ungureanu, șeful punctului agricol Dorobanți și tehnicianul agronom Ștefan Coian de la punctul Pecineaga, au dus, în mică măsură însă, muncă de lămurire și convingere în rîndul țăranilor muncitori.

Este adevărat că inginerii și tehnicienii de la punctele agricole au ținut zeci de conferințe la căminele culturale despre iarovizarea cartofilor, semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat, recoltarea păioaselor în timpul optim, organizarea treierișului etc. Insă toate aceste conferințe au fost seci. Inginerii și tehnicienii agronomi nu le-au legat de condițiile specifice locului, nu le-au ilustrat prin exemple concrete luate din viața gospodăriilor colective și n-au arătat ce rezultate bune obțin colectiviștii și întovărășiții prin folosirea mașinilor și tractoarelor pe întinderi mari, prin munca în comun.

Este știută însemnătatea organizării de vizite ale țăranilor muncitori individuali la gospodăriile colective fruntașe pentru atragerea lor spre formele de cooperare în muncă. Sfatul popular raional Măcin nu se poate însă lăuda că a organizat o asemenea vizită sau consfătuiri în cadrul cărora să se popularizeze rezultatele deosebite obținute de gospodăriile colective și întovărășiri. Este de asemenea știut cît de însemnat e rolul S.M.T.-urilor în dezvoltarea agriculturii. Numai conducerile celor două S.M.T.-uri — Horia și Greci — din raionul Măcin par a nu cunoaște acest lucru: se plîng într-una la raion că n-au cum să-și îndeplinească planul, că nu pot să-și asigure suprafața necesară folosirii depline a parcului de mașini și tractoare pe tarlale întinse, dar nu mișcă nici un deget pentru lărgirea continuă a sectorului socialist din raza lor de activitate.

Tehnicienii și inginerii agricoli din raionul Măcin nu sprijină nici munca tehnico-organizatorică pentru cooperativizarea agriculturii. Lucrările de comasare a terenurilor gospodăriilor colective din Ostrov, Frecăței, Mircea Vodă, Izvoarele, Coimpunar și Rachelu, înființate în perioada decembrie 1955 — aprilie 1956, n-au fost terminate nici pînă acum. Ba mai mult, nici la întovărășirea „I. L. Caragiale" din Măcin, înființată încă din ianuarie 1952, aceste lucrări n-au fost terminate. La fel și la cea de a doua întovărășire din Măcin, înființată în primăvara acestui an. Tov. tehnician Pîslaru I. a fost îndepărtat din muncă tocmai pentru tărăgănarea lucrărilor, iar în locul lui a fost numit tehnicianul Solomon Gheorghe. Și acesta însă lasă lucrările de azi pe mîine. Așteaptă oare începerea însămînțărilor de toamnă, cînd nu se vor mai putea face schimburile de teren necesare?

Fiind criticat de comitetul raional de partid pentru lipsa de preocupare față de problemele transformării socialiste a agriculturii, comitetul executiv al sfatului popular raional și-a însușit critica adusă și ca urmare, a întocmit — la jumătatea lunii trecute — un plan de măsuri cu privire la desfășurarea lucrărilor din campania de vară. In cadrul acestui plan, un loc important îl ocupă măsurile cu privire la intensificarea muncii pentru cooperativizarea agriculturii. Intreaga muncă ce se va desfășura în campania de vară, se arată printre altele în plan, va trebui să fie strîns împletită cu munca pentru transformarea socialistă a agriculturii. Și fiindcă problema întăririi organizatorico-economice a gospodăriilor colective și a întovărășirilor constituie una din cheile succesului în opera de transformare socialistă a agriculturii, comitetul executiv a stabilit în acest sens un adevărat „program de expuneri" în gospodăriile colective, menit să ducă la îmbunătățirea organizării muncii, a aplicării metodelor agrotehnice înaintate, la respectarea statutului-model etc. Programul cuprinde unitatea respectivă, data și — ceea ce este foarte ciudat — cîte 3 tovarăși tehnicieni sau ingineri însărcinați să țină expunerile. De ce cîte trei, pare de neînțeles. Poate pentru a se lăsa unul pe seama altuia, așa cum de altfel s-au și petrecut lucrurile. La ora actuală, nimeni nu știe dacă, de cine și cînd s-a ținut conferința programată în ziua și la gospodăria colectivă respectivă. In orice caz, din cîte am aflat noi, inginerii și tehnicienii de la cele două S.M.T.-uri, prevăzuți în acest program, n-au ținut nici o conferință, iar tov. Ion Cojan, de la S.M.T. Horia, nici nu știa că trebuie să țină o astfel de expunere în ziua de 4 Iulie la G.A.C. Dorobanțu. Iată ce înseamnă să te mulțumești cu întocmirea unui plan și să nu urmărești și să controlezi îndeplinirea lui. Un program asemănător a fost alcătuit și pentru întovărășirile agricole. Din păcate însă, și acesta a rămas doar pe hîrtie.

Tot în planul de măsuri menite să ducă la intensificarea muncii politice pentru cooperativizarea agriculturii, s-au trasat sarcini secțiilor culturală și învățămînt. Iată cîteva din aceste sarcini: cu prilejul conferințelor de la căminele culturale, se vor organiza manifestări ale brigăzilor artistice, la ariile de treier se vor organiza standuri de cărți, fotomontaje, gazete, lozinci mobilizatoare, recenzii, programe artistice etc. etc.

Ce s-a realizat pînă acum din prevederile acestui plan? Aproape nimic, dacă ținem seama că în comunele Ostrov și Luncavița au apărut cîte un grafic și pe ici pe colo au început pregătirile brigăzilor artistice. In vederea îndeplinirii acestui plan, directorii căminelor culturale au fost convocați la raion pentru instructaj în ziua de 17 Iulie. Deci, abia după această dată au început pregătirile. „Mai este timp berechet. Treierișul este abia la început", aceasta este părerea tov. Gh. Bălan, președintele sfatului popular raional. Cu astfel de păreri însă, nu se va putea ajunge la împletirea strînsă a muncii pentru îndeplinirea la timp a lucrărilor din campaniile agricole cu munca pentru cooperativizarea agriculturii.

In activitatea lor, inginerii și tehnicienii agricoli, mecanizatorii din S.M.T.-uri, trebuie să îmbine cu pricepere și stăruință sarcinile privind dezvoltarea agriculturii. Orice acțiune întreprinsă pentru succesul campaniilor agricole trebuie să fie în același timp o acțiune pusă în slujba transformării socialiste a agriculturii. Pentru aceasta este necesară o muncă susținută, concretă, vie, dusă nu de sus, de la raion, ci în sat, acolo unde pulsează viața și frămîntările oamenilor. Aceasta este calea arătată de Congresul partidului pentru dezvoltarea agriculturii, pentru ridicarea nivelului de trai al întregului popor.

N. IANCU

Vești de la corespondenți

O tabără de curte

Mulți pionieri și școlari din satele Piscu Rusului, Buzdug și Tarnița, raionul Negrești, participă anul acesta la tabăra de curte din Piscu Rusului. Ei vor face excursii în împrejurimile satului și la Roman, unde vor vizita parcul din centrul orașului, fabrica de zahăr, morile, tipografia, vor merge la cinematograf etc.

In programul taberei de curte de la Piscu Rusului sînt prevăzute diverse acțiuni de folos obștesc, ca strîngerea spicelor, a plantelor medicinale și altele.

Nu a fost neglijată nici activitatea culturală. De asemenea, ei vor participa în colectiv la audiții muzicale și alte manifestări culturale.

Ion Trifan

Prin muncă voluntară

Șoseaua care străbate de la un cap la altul satul Caugagia, regiunea Constanța, necesită de multă vreme reparații serioase.

Din inițiativa sfatului popular comunal, pe la sfîrșitul primăverii acesteia șoseaua care trece prin sat a intrat în reparație.

Mulți țărani muncitori din Caugagia au participat voluntar la aceste lucrări. Acolo unde în timpul ploilor se strîngea apă și noroi, șoseaua a fost ridicată cu 75 cm, iar pe margini au fost săpate șanțuri adînci.

Gh. Tache

La tîrgul de vite din Gloduri

De multă vreme se simțea nevoia înlocuirii gardului vechi ce împrejmuia ocolul de vite din comuna Gloduri, raionul Bacău. Din inițiativa organizației de bază P.M.R., sfatul popular a mobilizat la această acțiune mai mulți țărani muncitori și astfel, o lucrare care se tărăgăna de luni de zile a putut fi efectuată numai în cîteva zile. S-au evidențiat cu acest prilej țăranii muncitori Ion Antohi, Gheorghe Chirița, Gheorghe Ciupercă, Gheorghe Busuioc și alții, care au muncit atît la schimbarea celor 350 de metri de gard ce împrejmuiește ocolul, cît și la amenajarea terenului.

Printre țăranii muncitori care au venit cu atelajele se numără Mitică Pelin, Costache Ojar și Gheorghe Sofronie.

Gheorghe Poplac

ENERGIA ATOMICA IN SCOPURI PAŞNICE

Rolul atomilor marcaţi în studierea vieţii plantelor

acad. AL. KURSANOV

Succesele strălucite obţinute de fizica nucleară au exercitat o uriaşă înrîurire asupra dezvoltării diferitelor domenii ale ştiinţei şi tehnicii, printre care şi asupra unor domenii care la prima vedere s-ar fi părut că nu au nimic comun cu problemele dezintegrării atomului.

Se ştia de mult că rădăcinile plantelor absorb numai apa şi sărurile minerale din sol, transmiţîndu-le organelor de deasupra pămîntului ale plantelor care folosesc aceste substanţe nutritive. Se credea că funcţiile sintezei ar fi exercitate în linii mari de frunze. Rădăcinile erau considerate doar ca un intermediar între sol şi frunze, ca organe care întăresc plantele în pămînt şi îndeplinesc un rol auxiliar. Nu se ţinea aproape de loc seama de capacitatea rădăcinilor de a forma ele însele numeroşi compuşi complicaţi.

Datorită aplicării metodei atomilor marcaţi, în ultimii ani s-au obţinut succese însemnate în domeniul ştiinţelor biologice. Cercetările oamenilor de ştiinţă sovietici şi străini, efectuate cu ajutorul bioxidului de carbon radioactiv, au arătat că în ţesuturile animalelor şi plantelor există sisteme speciale care stimulează combinarea bioxidului de carbon cu acidul organic, independent de fotosinteză. S-a stabilit că plantele pot să fixeze în întuneric bioxidul de carbon, acest proces intervenind mai ales în ţesuturile rădăcinilor. Dar însemnătatea fiziologică a acestui fenomen rămîne încă neclară.

In 1940 omul de ştiinţă sovietic V. Kuprovici a observat că bioxidul de carbon dizolvat în apă poate să pătrundă prin plante chiar pînă la frunze şi să se transforme acolo în amidon. Ulterior s-a lămurit că rădăcinile nu numai că absorb bioxidul de carbon din sol, ci şi îl transmit în frunze, unde la lumină bioxidul de carbon din sol poate să fie folosit o dată cu cel absorbit din aer pentru formarea zahărului şi a altor produse. Tot acest proces se desfăşoară atît de repede, încît la 5—10 minute după ce rădăcinile au ajuns în contact cu soluţia de săruri ale acizilor carboxilici, marcate cu carbon radioactiv, atomii marcaţi pot fi observaţi în toate părţile plantei, concentrîndu-se mai ales în frunze.

Se ştie că zahărul care se formează în frunze atunci cînd bioxidul de carbon este absorbit din atmosferă se deplasează în jos de-a lungul plantei şi ajunge pînă la rădăcini. Viteza acestei deplasări poate fi în prezent măsurată cu precizie cu ajutorul elementelor radioactive marcate. Ea atinge 40—100 cm pe oră. Datorită acestui fapt, produsele majorităţii plantelor agricole, ce se formează în frunze datorită fotosintezei, ajung pînă la rădăcini în decurs de 30—40 minute.

Cu ajutorul radioizotopilor s-a stabilit că acizii organici nu rămîn în rădăcini, ci se ridică spre frunze. O dată cu ei, la ţesuturile verzi ajunge foarte repede şi bioxidul de carbon. Aici el poate din nou să fie pus în libertate şi în procesul fotosintezei se formează glucide, proteine şi alte produse. Posibilitatea folosirii pentru fotosinteză a bioxidului de carbon rezultat din disocierea acizilor organici a fost dovedită nu de mult de experienţele unui cercetător francez şi ale savantului sovietic V. Soldatenkov.

O parte din zahărul care se formează astfel în frunze se îndreaptă din nou spre rădăcini. Acolo zahărul se transformă în acid piruvic din care se formează noi cantităţi de bioxid de carbon, ce sînt transportate spre frunze. Aşa se desfăşoară procesul principal, în care activitatea rădăcinilor şi a frunzelor este de nedespărţit. Prin urmare, cu ajutorul carbonului marcat s-a putut observa o cale nouă de atragere a acizilor carboxilici la metabolismul plantelor.

Totuşi, trebuie să avem în vedere că bioxidul de carbon provenit din rădăcini are numai o însemnătate secundară în nutriţia generală cu carbon a plantelor. Potrivit unor date recente el reprezintă 1—6% din cantitatea totală de bioxid de carbon absorbită de plante din aer cu ajutorul frunzelor. Cu toate acestea, el are o mare importanţă în sistemul general al metabolismului.

Asigurarea rădăcinilor cu cantitatea necesară de bioxid de carbon poate avea o influenţă binefăcătoare asupra productivităţii plantelor. Din experienţele efectuate în ultimii ani rezultă că îngrăşarea solului cu carbonat de amoniu (în loc de sulfat de amoniu) sau o altă îmbogăţire a solului cu bioxid de carbon măreşte cu 10—15% productivitatea sfeclei de zahăr, a grîului de primăvară, porumbului, bumbacului şi a altor plante. Stabilirea faptului că rădăcinile asimilează bioxidul de carbon este important pentru că ne permite să înţelegem mai bine rolul îngrăşămintelor organice şi al microorganismelor din sol în ceea ce priveşte satisfacerea nevoilor rădăcinilor în bioxid de carbon.

Urmărind cu ajutorul carbonului marcat mişcarea acizilor organici de la rădăcini spre frunze, putem să ne convingem şi de faptul că o parte din bioxidul de carbon din sol, care se află în stare combinată cu acizi organici, este pusă în libertate şi folosită de către celulele verzi ale tulpinelor, care se grupează de obicei de-a lungul căilor pe care el este transportat. Datorită acestui fapt, în ţesuturile dese, unde aerul din afară pătrunde cu greu, se produce o mare cantitate de oxigen necesar respiraţiei active a acestor ţesuturi.

Absorbirea bioxidului de carbon din sol este strîns legată şi de o asemenea funcţie a sistemului radicular cum este nutriţia plantelor cu azot şi fosfor. Acesta este probabil un proces şi mai important de absorbire a bioxidului de carbon din sol de către plante. Recent s-a stabilit că în rădăcini are loc sinteza diferiţilor aminoacizi, din care se formează proteine. In afară de aceasta, s-a aflat că rădăcinile plantelor formează alantoină, citrulină şi alţi compuşi foarte complicaţi ai azotului. Prin urmare, pe lîngă funcţiile de absorbţie, rădăcinile îndeplinesc şi un alt rol important care este strîns legat de metabolismul proteic al întregii plante.

Cu ajutorul atomilor marcaţi s-a studiat şi mecanismul de asimilare de către rădăcini a îngrăşămintelor amoniacale din sol. Acest proces biologic complex poate să decurgă normal în plante numai dacă rădăcinile conţin cantitatea necesară de acid fosforic. Fosforul participă direct la formarea acizilor organici necesari zahărului, şi chiar la procesul însuşi de combinare a bioxidului de carbon. De aceea, dacă cantitatea de îngrăşăminte fosfatice în plantă este insuficientă, în rădăcinile ei se încetineşte formarea acizilor organici, iar o dată cu aceasta, scade şi capacitatea de a absorbi acizi carboxilici din sol. Asemenea plante folosesc slab îngrăşămintele azotoase chiar şi în cazurile cînd solul le conţine în cantităţi suficiente.

Aplicarea metodei atomilor marcaţi în biologie ne îndreptăţeşte să afirmăm că nu mai putem împărtăşi vechile păreri potrivit cărora rădăcinile nu ar îndeplini decît un rol neînsemnat de transmiţători ai substanţelor minerale şi apei din sol în organele de deasupra pămîntului ale plantelor. In lumina noilor date ştiinţifice, rădăcinile au un rol foarte important în transformările complicate ale substanţelor care intervin în plante. Dacă vom lua o frunză şi fără s-o despărţim de plantă, o vom introduce pentru cîteva minute într-o cameră de sticlă conţinînd bioxid de carbon radioactiv şi apoi o vom ilumina, în ţesuturile frunzei se va forma imediat zahăr radioactiv şi alte produse ale fotosintezei. Cu ajutorul unor aparate speciale se poate observa direcţia şi viteza de deplasare a produselor asimilate de plantă. Urmărind deplasarea, vedem că masa principală a acestor produse, mai cu seamă la plantele tinere, se îndreaptă din spre frunze în jos pe tulpină. Aceasta se produce chiar şi în cazurile cînd frunzele se află mai aproape de vîrfuri sau chiar în apropierea noilor vlăstari. Ajungînd la rădăcini, elementele radioactive suferă transformări complicate, legate de funcţia de absorbţie a sistemului radicular şi de activitatea acestuia. De aici, sub formă de noi substanţe organice, ele pornesc în sus, spre lăstari, roade sau frunze.

Prin urmare, carbonul radioactiv ne permite să observăm nemijlocit activitatea rădăcinilor, care sînt străbătute de o parte însemnată a produselor fotosintezei şi le prelucrează, înainte ca ele să fie folosite de alte organe ale plantei.

Cu ajutorul elementelor radioactive pot fi soluţionate în prezent numeroase probleme complexe ale agrotehnicii, se descoperă noi posibilităţi mai eficiente de folosire a îngrăşămintelor, care contribuie la creşterea productivităţii culturilor agricole.

Şedinţa solemnă consacrată zilei renaşterii Poloniei

VARŞOVIA 21 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 21 iulie la Varşovia în sala Congreselor din Palatul Culturii şi Ştiinţei a avut loc şedinţa solemnă consacrată Zilei renaşterii Poloniei.

La masa prezidiului au luat loc Edward Ochab, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Aleksander Zawadski, preşedintele Consiliului de stat, Jozef Cyrankiewicz, preşedintele Consiliului de Miniştri, Konstantin Rokossowski, mareşal al Poloniei şi alţi conducători ai Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi guvernului Republicii Populare Polone.

Asistenţa a întîmpinat cu aplauze furtunoase apariţia în prezidiu a lui N. A. Bulganin, G. K. Jukov, D.S. Korotcenko, A. Sneckus, P. K. Ponomarenko, precum şi a delegaţiei guvernamentale a Republicii Democrate Germane.

Raportul cu privire la cea de a 12-a aniversare a renaşterii naţionale a Poloniei a fost prezentat de tov. Z. Nowak, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri. Raportul tov. Nowak a fost subliniat în repetate rînduri de aplauze.

Raportul prezentat de E. Ochab la plenara C. C. al P. M. U. P.

VARŞOVIA 21 (Agerpres). — La 20 iulie ziarele centrale poloneze au publicat raportul prezentat la cea de a 7-a plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez de tov. E. Ochab, prim-secretar al Comitetului Central al P.M.U.P., „Cu privire la situaţia politică şi economică şi la sarcinile principale ale partidului".

Raportorul a arătat că plenara trebuie să ia o hotărîre cu privire la directivele planului economic cincinal, precum şi hotărîri importante cu privire la activitatea viitoare a partidului, adîncirea procesului de democratizare a vieţii sociale, întărirea continuă a legăturilor partidului cu masele, dezvoltarea iniţiativei creatoare a maselor, dezrădăcinarea greşelilor şi a denaturărilor în munca de partid şi să tragă concluzii multilaterale din hotărîrile istorice ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Hotărîrile Congresului al XX-lea se discută de către sute de milioane de oameni ai muncii care, în indicaţiile lui, văd un răspuns la problemele cheie care preocupă omenirea, văd aplicarea creatoare a principiilor marxism-leninismului în noua situaţie istorică, văd perspectiva luminoasă a luptei continue pentru pace, democraţie, pentru noi victorii ale comunismului.

Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a constituit un nou stimulent important pentru analiza critică a activităţii noastre în toate domeniile construcţiei socialiste. Partidul nostru trece, după Congresul al XX-lea al P.C.U.S., printr-o perioadă rodnică de creştere rapidă a conştiinţei politice şi a activităţii membrilor săi, precum şi a maselor de milioane de oameni ai muncii.

Referindu-se la recentele evenimente de la Poznan, E. Ochab a chemat clasa muncitoare şi pe toţi oamenii muncii să fie vigilenţi faţă de uneltirile mişcării subterane contrarevoluţionare şi ale inspiratorilor ei.

Referindu-se în continuare la realizările Poloniei, vorbitorul a subliniat că nu au fost îndeplinite toate prevederile planului de 6 ani. In ceea ce priveşte o serie de produse principale, cum ar fi cărbunele şi cimentul, nu a fost atins nivelul prevăzut de plan. In agricultură, în care s-a prevăzut creşterea producţiei cu 50 la sută, nu a fost atins nivelul planificat.

In continuare E. Ochab a caracterizat sarcinile organizaţiilor de partid în lupta împotriva risipei, pentru lichidarea disproporţiilor în industrie, asigurarea folosirii complecte a tuturor posibilităţilor de producţie. Aceasta, arată raportorul, constituie o condiţie necesară a creşterii producţiei industriale în noul cincinal cu 53-57 la sută, creştere care creează garanţia ridicării nivelului de trai al maselor de oameni ai muncii.

Realizînd programul avîntului producţiei agricole nu putem uita nici o clipă sarcina noastră principală — necesitatea transformării socialiste continue a satului, pe baza cooperaţiei agricole de producţie.

E. Ochab a analizat în amănunt sarcinile intensificării continue a activităţii de partid, introducerii pe scară largă a normelor leniniste ale vieţii de partid, lichidării hotărîte a urmărilor cultului personalităţii.

In prezent, a spus în încheiere E. Ochab, trebuie să concentrăm forţele partidului, forţele clasei muncitoare, toate forţele poporului în jurul programului nostru, în primul rînd în jurul programului economic, sarcinilor planului cincinal şi îmbunătăţirii nivelului de trai al clasei muncitoare. Cu acest program trebuie să venim în faţa întregii opinii publice şi s-o înarmăm cu încredere în realitatea şi justeţea acestui program. Unitatea şi coeziunea partidului în jurul Comitetului Central vor constitui una din garanţiile hotărîtoare ale îndeplinirii acestei sarcini, ale succeselor noastre în lupta pentru construirea socialismului în Polonia, pentru întărirea legăturilor de solidaritate frăţească cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, cu toate partidele comuniste şi muncitoreşti din lume, cu toate forţele care luptă pentru pace şi prietenie între popoare.

Consiliul de Miniştri al R.D. Germane salută rezultatul tratativelor de la Moscova

BERLIN 21 (Agerpres). — A.D.N. La 20 iulie a avut loc şedinţa Consiliului de Miniştri al R.D. Germane la care a fost examinat rezultatul tratativelor de la Moscova dintre delegaţiile guvernamentale ale R.D. Germane şi Uniunii Sovietice.

In cuvîntul său de deschidere primul ministru Otto Grotewohl a subliniat marea însemnătate a tratativelor pentru rezolvarea problemei germane şi pentru continua ridicare a nivelului de trai al populaţiei din R. D. Germană.

In numele delegaţiei guvernamentale a R.D. Germane, F. Selbman, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi conducătorul Comisiei pentru problemele industriei şi transporturilor, a prezentat un raport.

La şedinţa au luat de asemenea cuvîntul L. Bolz, H. Loch, P. Scholz, F. Elsner, O. Nuschke, W. Stoph, vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri al R.D. Germane.

După terminarea discuţiilor, la propunerea lui F. Burmeister, ministrul Poştelor şi Telecomunicaţiilor, Consiliul de Miniştri a mulţumit membrilor delegaţiei guvernamentale a R.D. Germane pentru desfăşurarea cu succes a tratativelor spre binele întregului popor german.

CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

Atleţii romîni au obţinut 5 victorii la jocurile balcanice de la Belgrad

Duminică a luat sfîrşit, la Belgrad, cea de-a XV-a ediţie a Jocurilor Balcanice.

Clasamentul general pe naţiuni este următorul:

1. Jugoslavia 145,5 puncte.
2. Romînia 124,5 puncte.
3. Bulgaria 106,5 puncte.
4. Grecia 65 puncte.
5. Turcia 18,5 puncte.

Atleţii noştri au avut — cum se spune în limbaj sportiv — un „start" slab în prima zi a concursurilor, dar şi-au revenit în următoarele două zile, situîndu-se pe primul plan al întrecerilor, după jugoslavi şi cucerind 5 probe: 400 metri garduri (Ilie Savel: 51,7, nou record R.P.R.), 400 metri plat (Ilie Savel: 47,8, record R.P.R. egalat) 200 metri plat (Wiesenmeyer) 21,8 triplu salt (Sorin Ioan: 15,39 metri, record romîn şi record balcanic) şi stafeta 4x400 metri (Karandi, Sudrigean, Savel, Weisenmeyer: 3,13,8, nou record romîn, nou record balcanic).

Totodată, „veteranul" Dinu Cristea a îmbunătăţit cu aproape 10 minute recordul ţării la maraton (noul record: 2 ore, 35 min. 18 sec.), Bărdău a stabilit un nou record republican la 1.500 metri plat (3,50), iar Grecescu, cu 30 min. 25,2, a îmbunătăţit şi el recordul ţării noastre la proba de 10.000 metri.

Duminică se încheie faza raională a Spartachiadei de vară

Conform regulamentului Spartachiadei de vară, etapa raională a acestei frumoase competiţii de mase se încheie duminică 29 iulie. In multe locuri, aceste întreceri au fost organizate, prilejuind adevărate sărbători sportive.

Acolo unde nu s-au ţinut încă întrecerile din cadrul fazei raionale, trebuie luate măsurile cuvenite de organizare, pentru ca regulamentul să fie respectat şi duminică, într-adevăr, să se poată desfăşura ultimele concursuri raionale.

Centrul şcolar agricol Tîrgu-Mureş

ANUNŢĂ

1. — In anul şcolar 1956—1957 vor funcţiona următoarele tipuri de şcoli:

A. — ŞCOLI PROFESIONALE de AGRICULTURA, ZOOTEHNIE şi VETERINARA.

Durata de şcolarizare este de 3 ani, în care timp elevii primesc pregătirea teoretică şi practică necesară în specialitatea respectivă. La terminarea şcolii absolvenţii primesc calificarea în specialitate, putînd fi angajaţi ca muncitori calificaţi sau ca şefi de echipă la unităţile socialiste din agricultură.

După un stagiu de 2 ani în producţie se pot înscrie în şcolile tehnice de maiştri, după terminarea cărora îşi pot continua studiile în învăţămîntul superior.

In timpul şcolarizării elevii primesc: hrană, cazare, articole de igienă, lingerie şi echipamentul gratuit, precum şi costul transportului în vacanţe şi practică.

B. — ŞCOLI TEHNICE DE MAIŞTRI DE ZOOTEHNIE ŞI VETERINARA

Durata de şcolarizare este de 3 ani învăţămînt teoretic şi practic. După terminarea şcolii absolvenţii primesc titlul de maistru în specialitatea respectivă, fiind repartizaţi în producţie ca ajutoare directe ai inginerilor şi medicilor veterinari. Absolvenţii îşi pot continua studiile în învăţămîntul superior.

In timpul şcolarizării elevii primesc: şcolarizarea şi căminul gratuit, masă la cantină contra cost, costul integral al transportului în vacanţe şi practică, precum şi salariul de ajutor de maiştri, de 550 lei lunar.

2. — INSCRIEREA şi EXAMENELE DE ADMITERE.

A. — IN ŞCOLILE PROFESIONALE — **Se primesc absolvenţi a 7 clase elementare în vîrstă de 14—18 ani. Inscrierile la examenele de admitere se fac pînă la 24 august, pe baza unei cereri însoţită de următoarele acte: certificat de naştere, certificat de absolvire a 7 clase elementare, certificat de sănătate, declaraţie tip de averea părinţilor.**

EXAMENUL DE ADMITERE — **va avea loc între 25—31 august şi va consta din următoarele probe: limba romînă scris şi oral, şt. naturale oral. Pentru secţia maghiară examinarea se va face în limba maghiară şi în plus o probă scrisă la limba romînă.**

B. — IN ŞCOLILE TEHNICE DE MAIŞTRI — **se primesc absolvenţi ai şcolilor profesionale sau echivalente, care lucrează în producţie în ramura respectivă, au cel puţin 2 ani în cîmpul muncii şi nu au depăşit vîrsta de 35 ani.**

Absolvenţii a 3 clase ai fostelor şcoli medii tehnice pot fi primiţi direct în anul II pe bază de examen de admitere.

Inscrierile la examenul de admitere se fac pînă la data de 10 august, pe baza unei cereri însoţită de următoarele acte: certificat de naştere, certificat de studii, declaraţie tip de avere, adeverinţă de practică, recomandarea instituţiei unde lucrează, dovadă de situaţia militară.

EXAMENUL DE ADMITERE — **va avea loc între 13—22 august şi va consta în următoarele probe:**

a) pentru şcoala zootehnică — zootehnia — scrisă şi oral. — Anatomia animalelor oral.

b) pentru şcoala veterinară — Patologia bolilor scris şi oral. — Anatomia animalelor oral.

Pentru secţia de predare în limba maghiară, examinarea se va face în limba maternă şi în plus o probă scrisă la limba romînă.

3. — Inceputul anului şcolar va avea loc la 1 septembrie 1956.

Orice informaţii suplimentare se pot primi zilnic la secretariatul şcolii din str. Kossuth Lajos nr. 108 Tg. Mureş sau prin telefon la nr. 26-23.

Să obţinem soiuri mai bune de grîu şi orz de toamnă

Unul din obiectivele principale în agricultură pentru cel de-al doilea plan cincinal, şi care a fost subliniat la Congresul al II-lea al P.M.R., îl constituie creşterea considerabilă a producţiei agricole marfă. La sfîrşitul celui de-al II-lea plan cincinal trebuie să ajungem la o producţie anuală de cel puţin 15.000.000 tone de cereale din care grîu şi secară cel puţin 5.550.000 tone.

Sporirea producţiei la grîul de toamnă trebuie obţinută nu atît prin mărirea suprafeţelor, cît mai ales prin ridicarea producţiei la hectar. In obţinerea producţiilor mari la unitatea de suprafaţă, în afară de măsurile agrotehnice, un rol important îl are folosirea seminţelor de soi cu o ridicată valoare biologică şi culturală.

Necesitatea cultivării unor soiuri mai valoroase de cît cele existente a fost demonstrată cu prisosinţă anul acesta cînd gerul, ploile şi rugina au provocat pagube la cerealele păioase, aproape în toate regiunile ţării.

Astfel, în unele regiuni, multe culturi de grîu de toamnă, dar mai ales de orz de toamnă, au fost păgubite în timpul iernii, prin degerare şi descălţare. Au suferit pagube serioase, din cauza gerului, chiar soiurile ameliorate aflate în reţeaua experimentală de stat, unde culturile au fost mult rărite, îndeosebi în regiunile estice ale ţării. Existenţa în cultură a unor soiuri de grîu de toamnă, şi mai ales de orz de toamnă, mai rezistente la ger, ar fi adus un surplus de mii de tone de cereale faţă de recolta realizată.

De asemenea, anul acesta, din cauza ploilor abundente şi furtunilor, o parte din culturile de grîu şi orz de toamnă au căzut, fapt care s-a răsfrînt asupra producţiei de boabe şi calităţii lor. Pe lîngă aceasta, recoltarea cerealelor căzute a fost îngreunată şi întîrziată, neputîndu-se folosi din plin mijloacele mecanizate.

A treia calamitate de care au suferit culturile de grîu de toamnă în anul acesta a fost rugina brună şi chiar rugina neagră, care au provocat pagube mai serioase mai ales la culturile întîrziate şi în regiunile în care au căzut multe ploi.

Calamităţile din acest an ne-au arătat convingător că *agriculturii noastre îi lipsesc soiuri ameliorate, care, pe lîngă alte însuşiri valoroase, să posede şi o rezistenţă mai mare la ger, la cădere şi la rugină.*

In regiunile în care sînt frecvente aceste calamităţi naturale, este necesar să fie găsite soiurile cele mai valoroase, adaptate condiţiilor naturale respective, şi care să dea rezultate bune de producţie. Această acţiune de a găsi şi stabili cele mai potrivite soiuri pentru fiecare regiune naturală este cunoscută sub numele de „raionarea soiurilor".

Pentru rezolvarea concretă a problemei raionării soiurilor în condiţii cît mai apropiate de producţia agricolă, Ministerul Agriculturii a organizat, din toamna anului 1954, cîmpuri experimentale de încercare a soiurilor de plante agricole, printre care grîul şi orzul de toamnă deţin primul loc. Rezultatele experimentale ale anului 1955 (primul an de experimentare) şi cele ale anului în curs ne arată că la soiurile noastre de grîu de toamnă şi orz de toamnă trebuie să se lucreze mult în direcţia sporirii rezistenţei la ger, cădere şi rugină.

Deoarece orzul de toamnă trebuie să ocupe suprafeţe mai mari în viitor, datorită producţiilor sale mult superioare orzului de primăvară (cu 40—80%), este necesar ca la această plantă să se lucreze pe linia creării de soiuri mai rezistente la ger decît cele existente, pentru a se putea obţine în Bărăgan şi Dobrogea producţii sigure chiar în anii cu ierni aspre.

Stabilirea de soiuri de grîu de toamnă şi orz de toamnă valoroase şi mai productive pentru fiecare regiune naturală de climă şi sol din ţara noastră se poate realiza prin:

a) Experimentarea soiurilor în cîmpuri experimentale şi în condiţii de producţie, în toate regiunile naturale din ţara noastră. In această reţea experimentală trebuie cuprinse şi Valea Jijiei, Valea Someşului, Valea Mureşului, Lunca Dunării, cîmpia Bihorului şi Sătmarului, sudul şi nordul Dobrogei, cîmpia Galaţului, regiunea podzolurilor din R.P.R., care reprezintă 50% din terenul agricol al ţării etc. Experimentarea soiurilor, în cele mai diferite regiuni naturale, în scopul de a indica planta, soiul şi lucrările agrotehnice cele mai potrivite faţă de condiţiile de sol, climă, relief etc. este sarcina principală a Comisiei de stat pentru încercarea soiurilor de plante agricole din Ministerul Agriculturii.

b) Experimentarea unui sortiment cît mai numeros şi mai valoros de soiuri formează al doilea mijloc care va ajuta la rezolvarea raionării soiurilor.

☆

Sortimentul experimental al Comisiei de stat pentru încercarea soiurilor de plante agricole este format din soiuri şi linii, creaţii ale cercetătorilor de la Institutul de cercetări agronomice, ale profesorilor de specialitate de la institutele agronomice şi şcolile tehnice agricole, soiuri de import, populaţii locale, precum şi orice creaţii sau soiuri obţinute de tehnicienii şi lucrătorii cu experienţă din acest domeniu al agriculturii.

In anul 1956 Comisia de stat pentru încercarea soiurilor de plante agricole a experimentat în al doilea an, în diferite regiuni din ţară, un număr de 25 soiuri de grîu de toamnă şi 5 soiuri de orz de toamnă. Majoritatea soiurilor aparţin Institutului de cercetări agronomice (17), profesorilor de specialitate de la facultăţile şi şcolile agricole (4) şi 4 soiuri din import (două din U.R.S.S. şi două din R.P. Bulgaria).

Pentru realizarea unui sortiment de soiuri cît mai bogat şi mai valoros, în toamna anului 1956 Comisia de stat pentru încercarea soiurilor de plante agricole din Ministerul Agriculturii admite înscrierea la experimentarea de stat a următoarelor soiuri:

a). Soiuri noi create sau ameliorate prin selecţie, aparţinînd institutelor de selecţie, sau oricăror persoane care se ocupă cu crearea de soiuri şi pot prezenta material valoros şi dovada paternităţii soiurilor respective.

b) Populaţii locale valoroase

c) Soiuri străine

Soiul dat la experimentarea de stat trebuie să depăşească net, sub raportul însuşirilor fiziologice şi de producţie, soiul raionat în regiunea naturală pentru care este indicat de autor să se experimenteze. In ceea ce priveşte producţia, trebuie să depăşească cu cel puţin 10% soiul raionat în regiunea respectivă şi să posede însuşiri de panificaţie mai bune decît soiul raionat sau cel puţin egale.

Soiurile noi create de amelioratori sau ţărani muncitori experimentatori, care nu aparţin de instituţii de selecţii, înainte de a fi trecute la experimentarea de stat, vor fi supuse experimentării alături de soiul raionat din regiune, în gospodăria unde lucrează autorul soiului.

Soiurile de selecţie străină sînt admise direct la experimentarea de stat de către comisia de stat pentru încercarea soiurilor de plante agricole.

Soiurile locale sînt admise la experimentarea de stat în urma propunerilor staţiunilor de selecţie, ale gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor agricole colective şi agronomilor, pe baza rezultatelor de comportare a acestor soiuri în condiţii de cultură, comparativ cu soiul raionat.

Instituţiile, gospodăriile agricole şi persoanele care propun soiuri trebuie să prezinte pînă la 10 august Comisiei de stat pentru încercarea soiurilor de plante agricole din Ministerul Agriculturii următoarele:

a) O cerere pentru admiterea soiului la experimentarea de stat.

b) O fişă de înregistrare a soiului, în două exemplare.

Această fişă va cuprinde următoarele date: planta, denumirea soiului, varietatea botanică, locul unde a fost creat, autorul, metoda prin care s-a creat, descrierea morfologică, însuşirile fiziologice ale soiului în comparaţie cu soiul raionat, date de producţie în comparaţie cu soiul raionat (rezultatele culturilor comparative de concurs şi de producţie), însuşirile de panificaţie în comparaţie cu soiul raionat şi cerinţele agrotehnice ce trebuie respectate la experimentarea soiului.

c) O probă tipică (etalon) de seminţe în cantitate de 1,5 kg şi 50 spice. Pachetele cu probe se expediază sigilate comisiei.

d) Angajamentul instituţiei sau persoanei respective de a asigura seminţele necesare experimentării.

Documentele arătate mai sus se vor completa şi în cazul altor culturi agricole, care se dau la experimentarea de stat.

Imbogăţirea sortimentului experimental de soiuri la grîu de toamnă şi orz de toamnă trebuie să formeze preocuparea principală a tuturor lucrătorilor din agricultură.

Ministerul Agriculturii acordă o atenţie deosebită creării şi stabilirii celor mai valoroase şi mai productive soiuri pentru fiecare regiune naturală de climă şi sol din ţara noastră.

Pentru aceasta, în vederea stimulării muncii de creare şi ameliorare de noi soiuri, se vor acorda premii în bani, decoraţii şi premii de stat, la propunerea Ministerului Agriculturii, amelioratorilor a căror soiuri vor fi omologate şi propuse pentru raionare.

Ing. D. TORGE

preşedintele Comisiei de stat pentru raionarea soiurilor din Ministerul Agriculturii

Şcoala profesională zootehnică de 3 ani din comuna Feldioara, regiunea Stalin

ANUNŢĂ

Admiterea în anul I se face pe bază de concurs, la care se pot înscrie absolvenţii şi absolventele şcolilor de 7 ani, în vîrstă de 14—16 ani împliniţi la data de 1 septembrie 1956.

Inscrierile la concursul de admitere se fac între 10 iulie şi 24 august 1956 la sediul şcolii din Feldioara, pe baza unei cereri cu următoarele acte:

- **Certificat de naştere (copie legalizată).**
- **Certificat de studii.**
- **Certificat de sănătate, eliberat de dispensar sau policlinică.**
- **Declaraţie tip, din care să rezulte starea materială a părinţilor sau tutorelui.**

Examenul de admitere se ţine între 25—31 august 1956 la următoarele obiecte:

Limba romînă scris şi oral (gramatica cl. V şi VII, lectură literară din cl. VII).

Ştiinţele naturii (zoologie) oral.

In timpul examenului de admitere, candidaţii pot locui în internatul şcolii în mod gratuit.

Pe toată durata şcolarizării, elevii primesc următoarele drepturi:

— Şcolarizare (inclusiv manuale şi rechizite), cazare şi întreţinere (haine şi articole de igienă), echipament şi lingerie de corp şi pat, bocanci, sandale, salopete, căciulă, haine, atît băieţii cît şi fetele, în mod gratuit.

Şcoala profesională legumicolă din Iernut

ANUNŢĂ

Se aduce la cunoştinţa elevilor absolvenţi ai şcolilor elementare de 7 clase că examenul de admitere se va ţine între 25—28 august.

Se pot prezenta la examen elevi (băieţi şi fete) care sînt sub vîrsta de 18 ani. Pentru admitere sînt necesare următoarele acte: certificat de naştere, certificat de absolvire, certificat de stare materială.

Lămuriri mai amănunţite comunică şcoala personal sau prin corespondenţă.

Adresa şcolii:

Şcoala profesională legumicolă Iernut

Str. Tudor Vladimirescu Nr. 6.

Raionul Ludus, regiunea Cluj

Telefon Nr. 7.

In atenţia producătorilor contractanţi de animale

Direcţia Generală de Achiziţii şi Contractări de Animale din Ministerul Industriei Alimentare anunţă că, pentru înlăturarea aglomerărilor la intrarea de animale în cursul trimestrului IV, oficiile de achiziţii şi contractări de animale ORACA primesc animale contractate şi îngrăşate înainte de expirarea termenului prevăzut în contract. Producătorii care vor preda animalele contractate în cursul lunilor iulie şi august vor beneficia de un premiu special în momentul predării.

Cei interesaţi se vor adresa la oficiile raionale de achiziţii şi contractări de animale ORACA cu care au încheiat contract, sau la organele din teren care le vor da lămuriri mai amănunţite.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".